

98 2998 4198
~~1898~~

SPRAWOZDANIE DYREKTORA

C. K.

GIMNAZYUM NOWODWORSKIEGO

CZYLI

ŚW. ANNY W KRAKOWIE

za rok szkolny 1892.

W KRAKOWIE.

NAKŁADEM FUNDUSZU NAUKOWEGO.

W Drukarni Wł. L. Anczyca i Spółki,
pod zarządem Jana Gadowskiego

1892.

T R E Ś Ć.

1. Homera Iliady pieśń I. przekładał Jan Czubek. str. 1—16.
2. Część administracyjna przez Dyrektora, str. 17—60.

HOMERA

Iliady pieśń I.

Gniew opiewaj, bogini, Achilla Pelidy,
Zgubny, co na Achaje sprowadził moc biedy;
Tyle dusz bohaterów pograżył on w Hadzie
A samych na łup rzucił głodnych psów gromadzie
I ptaków wszelkich: wszystko z woli Zeusa świętej, 5
Gdy się króle po kłótni rozeszli zaciętej,
Achill boski i Atryd, pan szerokowładny.

Któryż z bogów ich popchnął do rozterki zwadnej?
Syn Latony i Zeusa; bo ten w złości srogięj
Na króla mór słał w obóz i padał lud mnogi 10
Przez to, że z niczem Chryza kapłana odprawił
Atryda; bo przy chyżych korabiach się zjawił,
By swą dziewczkę odzyskać za okup wspaniały,
Ze wstęgą Apollona, co celne śle strzały,
Na złotem berle; błagał Achajskie tam pany 15
A najbardziej Atrydów obu, wojsk hetmany:

Atrydzi i Achaje wszyscy, kryci śpiżą,
Wam niech bogi Olimpu wielkie dadzą chyżo
Gród Pryama rozwalić, do dom wrócić z łupem,
Ale mnie córę miłą puścić za okupem: 20
Bójcie się Apollona strzelca, Zeusa syna.

Więc się rzesza Achajska wszystka dopomina,
By uczyć ofiarnika, przyjąć dań bogatą;
Atryda Agamemnon nie chce przystać na to,
Lecz go z niczem odprawi, pogrozi w dodatku: 25

Niech cię tu, starcze, złapię przy kabłącznym statku
Czy teraz bawiącego, czy drugim nawrotem:
Ni mię wstęgą ni berłem nie rozbroisz złotem.
Dziewki nie wydam, prędzej starość z nóg ją zwali
Tam w Argos, w moim dworze, na obczyźnie w dali, 30
Tkającą mi przy krosnach i ścielącą łoża.

Więc idź i nie drażnij mię, byś zdrów był, nieboże.
Tak mówił; zadrżał starzec i odszedł struchłały.

Szedł milczący wzdłuż brzegu ponad szumne wały,

Potem błagał gorąco, od naw oddalony,
Władcę Apolla, syna nadobnej Latony: 35

Usłysz mię, Srebrnołuki, co Chryzę osłaniasz,
Killę świętą i Tened potężnie ochraniasz,
Boże Smintejski! jeślim ci kiedy świątnicę
W cześć postawił lub tłuste palił połędwice 40
Byków i kóz, niech jedno od ciebie mam w zysku:
Za me łzy na Danaów spuść zemstę w pocisku.

Tak się modlił; a Fojbos przyjął prośbę w uszy.
Zstąpił z wyżyn Olimpu, srodze zgniewan w duszy,
Łuk na barkach i sajdak mając dwupokrywę; 45
Dźwiękły strzały na barkach, gdy w złości straszliwej
Ruszył z miejsca a kroczył do nocy podobny.
Siadł opodał od statków i puścił belt drobny:
Warknęły przeraźliwie ramiona kabłące.
W mulice najpierw godził i strzelał w psy ręce, 50
Potem zaś i na ludzi puszczał gorzkie strzały:
I gęste trupy ciągle na stosach gorzały.

Dziewięć dni tak na obóz padały strzał grady;
Dziesiątego lud Achill zwołał dla narady.
Bo w duszę mu bogini tchnęła Hera biała 55
Z żalu za Danaami, gdy mrących widziała.
Gdy się zebrali i usiadł lud, głowa przy głowie,
Krzepki w nogach się Achill tak wstawszy ozowie:

Atrydo, już to, widzę, trudno wiatry ścigać;
Trza pono wracać, byle śmierci się wymigać, 60
Gdy nam wojna i dżuma tyle ludu chwyta.
A no, spytajmy przecie kapłana, wróżbita
Lub snowidza — wszak i sny od Zeusa człek miewa —
Niech powie, za co Fojbos tak strasznie się gniewa:
Czy za ślub niespełniony czy skąpe ofiary, 65
By zażywszy czy koziej czy baraniej skwary,
Od tej dżumy nas raczył uwolnić zdradzieckiej.

Tak rzekł i usiadł; powstał z drużyny radzieckiej
Kalchas, syn Testorowy, wróżbit, jakich mało,
Świadom tego, co będzie, co jest, co się stało; 70
On pod Troję Achajskim łodziom przewodniczył
Przez swą sztukę, której mu Apollon użyczył.
Ten więc powstał, by sercem życzliwem tak prawić:

Każesz, Zeusa kochanku, Achillu, objawić
Gniew Apollona władcy, co zdala dosięga: 75

Jać powiem, lecz mi twoja potrzebna przysięga,
Że mię dobrze zasłonisz słownie i orężnie;
Bo męża snąć podrażnię, co władza potężnie
Wśród Argejów i wszystko dziś przed nim się korzy;
A król straszny, kiedy się na chudaka sroży; 80
Bo choć połknie urazę, gniew w wnętrzu się kłębi
Tak długo, aż wybuchnie nagle z serca głębi.

Więc patrz, czy mię obronisz od wszelkiej zaczepki.

Odpowiedź dał mu taką Achill, biegun krzepki: 2)

Śmiało wyrok ci znany objaw niemieszkanie, 85

2) Bo na Apolla klęę się, Zeusa kochanie,
Którego ty, Kalchasie, czcząc jawisz wyrocznie:
Pókim żyw i na ziemię poglądam naocznie,
Nikt tu ciężkiej na ciebie ręki nie podniesie,
Nikt w świecie, Agamemnon nawet niech' mąż zwie się, 90
Co się chełpi, że mocarz nad wszystkie Achaje.

Nabrał ducha wróż zacny i odpowiedź daje:

Gniew — nie ślub, nie ofiara ściągła zaniedbana;
Lecz że król Agamemnon nie uczcił kapłana
I dziewczki nie dał, gardząc okupem bogatym, 95
Za to spuścił bóg klęskę i nie koniec na tym:
Bo nie pierwaj nam dżumę zażegna wyrokiem,
Aż ojcu dziewczkę damy z promienistym okiem
Bez okupu, za darmo i złożym ofiary

W Chryzie; wtedy nas może bóg zwolni od kary. 100

To powiedział i usiadł; a z drużyny radnej

Atryda Agamemnon wstał, król wielowładny,
Wściekły; czarne osierdzie gniew mu obiegił dziki,
Z strasznych oczu błyskały ogniste płomyki.
Kalchasa wzrokiem najpierw przeszył i tak prawił: 105

Wrózu złowrogi! kiedyś rzecz dobrą objawił?

Radość w sercu masz zawsze, gdy ci złe z ust płynie;
Krzczyś niceś mi nie rzekł ni dokonał w czynie.
I dziś pośród Danaów prawisz wieszczym głosem,
Że przez to celny Łucznik cios zsyła za ciosem, 110
Iż za dziewczkę Chryzejdę zapłaty ogromu
Przyjąć nie chciałem; bo ją wolę mieć w swym domu,

Bo nawet Klitemnestra nie jest mi tak miła,
Ślubna małżonka, gdyż się do niej nie umyła
Ni urodą ni wzrostem, rozumem, robotą. 115

Lecz i tak, gdy być musi, oddam ją z ochotą,
Bo nie chcę, by lud z mojej miał ginąć przyczyny.
Lecz dar mi wytrząsnijcie jaki, bym jedyny
Wśród Argejów bez daru nie był: nie wypada.
Bo, że dar mi umyka, widzi wszystka rada. 120

Na to mu szybkonogi, boski Achill rzecze:
O przesławny Atrydo, zachłanny człowiecze!
Skądże mężne Achaje dar jaki wytrzasną?
Gdzież zdobycz widzisz wspólną? — każdy ma swą własną.
Bo co z miast się zabrało, rychło się rozdało, 125
A lud zbrojny ograbiać z łupów — nie przystało.
Lecz dziewczkę bogu oddaj; my ci z dobrej woli
W trój, czwórnasób nagrodzim, jeśli Zeus pozwoli
Gród Trojański warowny rozburzyć doszczętnie.

Tu mocarz Agamemnon odeprze niechętnie: 130
Po co kręcisz, Achillu, acz kształtem niebianin
I dzielny; mnie nie złowisz na lep tych gadanin.
Lub chcesz, byś sam miał dziewczkę, a ja bym tak siedział
Biedując tę oddawszy, jakeś to powiedział?
Więc niech mi dziś sierzdyste Achaje nagodzą 135
Dar po mej woli i tak stratę wynagrodzą.
Bo jeśli mi nie dadzą, czego pragnie dusza,
To twój dar lub Ajasa lub Odysseusza
Zagrabie: ten się zgniewa, do kogo zajadę.
Lecz o tem kiedy indziej możem złożyć radę; 140
Dziś łódź czarną ściągnijmy na słone obszary,
Zbierzmy flisów i włóżmy wspaniałe ofiary;
Ostatnia pięknolica Chryzejda niech wchodzi,
A niech z rady mąż jeden wyprawie dowodzi,
Ajasa czy Idomenej czy Odys wspaniały 145
Czy ty wreszcie, Pelido, potworze zuchwały,
By przebłagać Łucznika, złożywszy dar święty.

Rzekł mu, brzydko spojrzawszy, Achill biegun cięty: ³⁾
O bezwstydnym człowiecze, samolubie wstrętny!
Jakże cię kto z Achajów ma posłuchać chętny, 150
Czy padnie pochód czyli pogrom bitnych szyków?

Jam tu nie przyszedł gwoli Trojan kopijników,
 By się bić z nimi, gdyż mi nie winni nie oni,
 Bo mi nigdy nie brali ni wołów ni koni,
 Ni plony poniszczyli, które karmicielka 155
 Tłusta Ftya wydaje, gdyż dzieli nas wielka
 Moc gór cień rzucających i huczące wały.
 Lecz przyszliśmy, kpie jakiś, gwoli twojej chwały,
 Krzywd Menelaję szukać i twojej, warchole,
 U Trojan; lecz to ciebie ni pika ni kole, 160
 Ale dar mój mi zabrać już grozisz zuchwale,
 Com go potem uznoił, dostał przy podziale.
 Toć nigdy nie odchodzę z darem jak twój dużym,
 Ilekoć jaki Trojan gród ludny rozburzym;
 Ale krwawej roboty trud ledwie nie cały 165
 Na moje ręce patrzy; kiedy przyjdą działa,
 Ty się dobrze obławiasz, ja — szczupły acz miły
 Dar odnoszę do łodzi, gdy bój stargał siły.
 Teraz wracam do Ftyi, bo lepiej do domu
 Wracać w krzywych korabiach, niż bym pełen sromu 170
 Tobie mienie i skarby gromadzić tu siedział.

Na to mu Agamemnon mocarz odpowiedział:
 Zmykań, gdyć serce radzi: nikt cię tu nie trzyma.
 Ja cię prosić nie myślę, alboż innych nie ma,
 Co mię tu poczcza a Zeus przemądry najskorzej? 175
 Z królów, Zeusa chowańców, tyś mi tu najgorzej
 Krew psował, boś się zawsze bił, darł, kłócił, swarzył.
 Mocniejszyś — to cóż? — bóg cię tą siłą obdarzył.
 Wracaj do dom w korabiach, zabieraj drużynę
 I panuj Mirmidonom; myślisz, że tu zginę 180
 Lub mię twój gniew obchodzi? — Lecz ci zapowiadam:
 Fojbos żąda Chryzejdy, za którą przepadam:
 Więc ją na własnym statku poszlę, dam drużynę;
 Lecz tobie pięknicą zabiorę dziewczynę
 Bryzeidę z namiotu, żebyś wiedział o tem, 185
 Żem tu wyższy nad ciebie i dziesiąty potem
 Strach miał stawiać się hardo, za pan brat być ze mną.

Rzekł a Pelejon złością zakipiał naremna;
 Serce w piersi kudłatej we dwie rwało strony:
 Albo bułał z pod boku ściągnąć wyostrzony, 190

Drugich przepłoszyć i w krwi Atrydy go zboczyć,
Albo połknąć obelgę i złość w serce wtłoczyć.
Gdy tak w duszy i sercu waży koniec sporu
I już ciągnie miecz z pochew, zesła z niebios dworu
Atena; wyprawiła ją bowiem Hera biała, 195

Gdyż oba sercu drodzy, obydwu kochała.
Stając z tyłu za jasny kędzior Pelejona
Targnie, jemu widoma, wszystkim utajona.

Drgnął Achill, obrócił się i rzuciwszy okiem
Poznał Atenę, strasznym mierzącą go wzrokiem; 200

Więc głos zabrawszy słowy lotnemi zagadnie:

3) Przysłaś, córo Zeusa, co Egidą władnie,
Żeby pychę podziwiać tu Agamemnona?
Lecz ci powiem a myślę że się wnet dokona:
Przez swą butę on kiedy i żywot postrada. 205

Światłooka Atena tak mu odpowiada:

Jam tu gniew twój ukoić z Olimpu przyśpiała,
Za mię posłuchasz; Hera przysłała mię biała,
O was, drogich jej obu, troskając się w duszy.
Więc się uspokój; ręka niech korda nie ruszy, 210
Lecz słowy lżyj go, gadaj, co ślina przyniesie;
Bo ci powiadam i to niechybnie stanie się:
Trzykroć kiedyś zapłacą to, co dziś cię boli,
Darami; tylko przecierp i bądź nam po woli.

Szybkonogi Achilles tak jej odpowiada: 215

Mnie wasze rozkazy szanować wypada,
Aczem w sercu markotny, bo tak lepiej zawsze:
Kto bogów słucho, temu i bogi łaskawsze.
Rzekł i na srebrnym tronie dłoń ciężką położy,
W pochew wepchnie kord wielki, szanując głos boży 220
Ateny; ta odeszła znów w Olimpu progi
Na dwór Egidowładcy, między inne bogi.

Pelida ostrym słowom znów usta otwiera
Łżąc Atrydę, bo gniewem znów serce mu wzbiera:

Pijanico z psiem czołem a sercem jelenim! 225
Gdy na bój razem z ludem zbroić się nie lenim
Albo stawać na czatach, my przedni Achaje
Tobie nie w smak to idzie, śmiercią się wydaje.
Prawda, łatwiej Achajom dary grabić zmyślnie

Po przestronym obozie, gdy kto słówko piśnie. 230
 Pijawka, co ssie naród, bo wszyscy ciemięgi!
 Oj, bobyś za tę zbrodnię już krwawe wziął cięgi.
 Lecz to ci zapowiadam pod straszmem zaklęciem
 Na to berło, co się już ni liściem ni pręciem
 Nie umai, gdy raz już na górach z pnia spadnie, 235
 Ni odżyje, bo topor ostrugał je ładnie
 Z liści i z kory, teraz Achajskie znów syny
 Dzierżą je w rękę, sędzie, co sądzą przewiny
 Strzegąc Zeusa zakonu — masz klątwę nieklamną:
 Kiedyś syny Achajów bardzo stęsknią za mną 240
 Wszyscy; lecz ty nie zdołasz acz w wielkiej zgryzocie
 Pomóc, gdy z rąk Hektora mężobójcy krocie
 Zalegną ziemię i ból będzie ci doskwierał,
 Żeś pierwszego z Achajów jak psa sponiewierał.
 To powiedział Pelida, berło o ziem rzucił 245
 W złote ćwieki poprawne i na miejsce wrócił;
 Atryda wciąż się sierdził. A wtem z ławy innej
 Powstał Nestor, Pylijców mowca dźwięczny, płynny;
 Jemu słodsze od miodu słowa usty płyną,
 Przy nim dwa pokolenia marnych ludzi giną. 250
 Z którymi niegdyś razem rodził się i chował
 W Pylos prześwietem, teraz trzeciemu panował.
 Ten w dobrej myśli, wstawszy, tak rzecz rozpoczyna:
 Biada! — Biedna ta biedna Achajska kraina!
 Ucieszyłby się Pryam i Pryama syny, 255
 Ucieszyłby Trojan wszystkich te nowiny,
 Że wy czas marnujecie na kłótni i zwadzie,
 Coście wodze Danaom i w boju i w radzie.
 Więc słuchajcie, bom dłużej żył od was na świecie;
 A nie z takimi jak wy jam obcował przecie, 260
 Lecz mi nie ubliżyli w niczem ci siłacze;
 Bo mężów nie widziałem ani już obaczę
 Jak Pejrytoos, Dryas, narodów przewodnik,
 Kajnej, Eksad, Polifem, bogów współzawodnik,
 I Tezej, syn Ajgeja, piękny jak bóg jaki: 265
 Z ludzi, ziemi mieszkańców, najtęższe junaki.
 Oj, siłacze to byli, siłaczów gromili
 Olbrzymów, gór mieszkańców i w pień wytępili.

- Z nimi ja się bratałem, przybywszy hen zdali
 Z Pylos, ziemi kresowej, bo sami przyzwali. 270
 Walczył ja samojeden, z olbrzymi zaś temi
 Niktby z ludzi się nie bił dzisiejszych na ziemi;
 A słowa me ważyli, słuchali porady.
 Więc i wy posłuch dajcie dla dobra gromady:
 Ani ty, acześ dzielny, nie bierz mu dziewczyny,
 Lecz zostaw, jak mu dali dar Achajskie syny. 275
 Ni ty z królem, Pelido, na udry zuchwale
 Nie chodź, bo nie tę samą cześć dostał w udziale
 Król berłonosz, co mu Zeus dał chwałę przed gminem
 Tyś mocniejszy prawicą i niebianki synem, 280
 Lecz on wyższy nad ciebie, bo ma ludu więcej.
 Atrydo, ty złość potłum błagam najgoręcej,
 Daruj gniew Achillowi, co dla wszystkich wojów
 Wielkim zawsze puklerzem w ciężkim trudzie bojów.
 Rzecze mu Agamemnon na to, wódz rycerzy: 285
 Zaprawdę, rzekłeś, starcze, wszystko, jak należy.
 Lecz ten człowiek się uparł we wszystkim rej wodzić,
 Nad wszystkimi panować i wszystkim przewodzić
 I wciąż dawać rozkazy, tuszę, bezskuteczne.
 Lecz choć mu silną rękę dały bogi wieczne, 290
 To za cóż drugich słowem obelżywem siecze?
 Przerywając mu boski Achilles tak rzecze:
 Tak, bo mię podłym tchórzem nazwiesz i ciemięgą,
 Gdy wciąż czołem bić będę przed twoją potęgą.
 Drugim sobie rozkazuj, jak chcesz, tylko nie mnie, 295
 Bo cię słuchać nie myślę, rozkażesz daremnie.
 Lecz ci inną rzecz powiem a ty schowaj w duszę:
 Gwoli pięknej dziewczyny ja kopii nie skruszę
 Ni z tobą ni z kim innym: dawszy, bierzcie sobie.
 Lecz tej tam przy korabiach czarnych mej chudobie 300
 Dać mi pokój: ej, wara brać co wbrew mej woli!
 Albo spróbuj, by i ci widzieli, jak boli:
 Wnet ci czarną posoką ta dzida ociecieze.
 Gdy tak jeden drugiego słowami wysiecieze,
 Wstali, wiec rozwiązali, rzesza się rozchodzi. 305
 Pelida do obozu, do umiernih łodzi
 Poszedł z Menojtyadą, z nim wierne drużyny.

Atryd chyżą łódź stacza na słone głębiny,
Wioślarzy wziął dwudziestu, hekatombę wsadził
I dziewczkę pięknolicą za rękę wprowadził;
Wreszcie wszedł wódz Odysej, pełen mądrej rady. 310

Ci więc wsiadłszy mokrymi pomykali ślady.
Atryd rozkazał, by z win obmyły się ludy;
Ci się myli i w morze wylewali brudy,
I bez skaz Łucznikowi rznęli ku ofierze 315
Byki, kozły na brzegu przy fal morskich szmerze;
Woń bijąc w niebo z dymem pospołu się kręci.

Tak się tam obóz krzątał; lecz Atryd w pamięci
Nie zatart słowa, którem Achillowi przytknął.
Więc wnet na Eurybata i Taltyba krzyknął, 320
(Byli to dwaj heroldzi, dwa dziarskie otroki):

Do namiotu Pelidy ruszajcie bez zwłoki,
Za rękę mi tu przywieść nadobną dziewczę
Bryzejdę; jeśli nie da, ja sam ją pochwyć
Z hucem zbrojnym przybywszy; wtedy będzie gorzej. 325

Z tem słowem ich wyprawi, pogroźkę dołoży.
Ci poszli smutni brzegiem wzdłuż słonych bełkotów;
Wnet do naw Mirmidońskich przyjdą i namiotów.
Gdy przyszli, przed namiotem przy korabiu z boku
Siedział; nie ucieszył się Achill z ich widoku 330
W grozie i z czcią stanęli przed królem w oddali
I nie rzekli ni słówka, lecz milczący stali.
Lecz ten odgadł i słowy ich temi rozbudzi:

Sam tu, heroldzi, Zeusa posłowie i ludzi!
Witajcie, wy nie winni: inny spełnił winę; 335
Wszak was tu Agamemnon posłał po dziewczynę.
A no, boski Patroklu, niech dziewczkę prowadzą,
Wywiedź z izby. Lecz ci dwaj świadectwo mi dadzą
Wobec bogów szczęśliwych i śmiertelnych ludzi,
W obec króla twardego, gdy znów się obudzi 340
Kiedy za mną tęsknota, bym znowu na szaniec
Żywot stawiał za wszystkich; bo ten opętaniec
Oglądać się nie umie ni w tyły ni wprzody,
By pomyślny przy nawach bój wiodły narody.

Rzekł a Patroklos zrobił, jak miły druh radził, 345
Pięknolicą Bryzejdę z izby wyprowadził

dał zabrać. Ci do naw Achajskich szli zasię;
Poniewoli szła dziewczka.

Achilles w tym czasie
Rozpłakawszy się usiadł podal za drużyną
Na brzegu mętnej toni, zapatrzon w dal siną. 350
Matce miłej, dłoń wzniosłszy, wylewał swe smutki:

Matko, gdyś mię zrodziła na żywot na krótki,
To cześć niechby Olimpu pan mi przysposobił,
Zeus grzmiący w górze; alić i tego nie zrobił,
Bo mocarz Agamemnon cześć mi oto zmasał, 355
Brankę moję posiadłszy, którą zabrać kazał.

Tak mówił płacząc; skarga odbiła się w uchu
Matki siedzącej w morzu przy ojcu staruchu.
Więc szybko z sinej toni jako mgła wypada
I przed miłym synaczkiem zapłakanym siada; 360
Ręką go pogłaskała i słowa zagadła:

Dziecko, przecz płaczesz? w sercu znów boleść usiadła?
Powiedz, w duszy nie skrywaj: niech wiemy oboje.

Wzdychając krzepki Achill skarży dolę swoją:
Wiesz — a wiedzącej wszystko potrzebaż wyvodu? 365
Wpadłszy do świętej Teby, Eetyona grodu,
Miasto z gruntu rozburzym. nabierzem zdobyczy.

I gdy każdy z Achajów część należną liczy,
Pięknolica Chryzejda Atrydzie wręczona.
Alić Chryzes, łucznika kapłan Apollona, 370
Przyszedł do naw Achajów pancernych zbolały,

By odzyskać swą dziewczkę za okup wspaniały,
Apollona łucznika wstęgę mając w dłoni

Na złotem berle, wszystkim Achajom się skłoni
A najbardziej Atrydom obom, wójsk hetmanom 375

Więc się innym Achajskim wszystkim zdało panom
Uszanować kapłana, przyjąć dań bogatą.

Lecz Atryd Agamemnon nie chciał przystać na to;
Więc go z niczem odprawi, pogrózkę dołoży.
Odszedł gniewny i począł się modlić mąż boży; 380

Wysłuchał go Apollon, był mu bowiem drogi,
Bełt cisnął na Achaje straszny i lud mnogi
Snął jak muchy; bóg zsyłał pocisk po pocisku
W wielki obóz Achajów wszędy. W tym ucisku

Wróźbit biegły Łucznika wyrok nam wyłoży; 385
Więc ja pierwszy głosuję przebłagać gniew boży.
Lecz Atrejona zdjął gniew; więc skoczy i wrześnie
Straszne słowo; pogróżka spełniła się właśnie:
Branka bowiem pod strażą naszej dziarskiej wiary
Płynie do Chryzy, bogu wiozą również dary. 390
Mnie zaś z chaty przed chwilą heroldzi zabrali
Córę Bryzeja, którą Achaje mi dali
Więc ujmij się, gdy możesz, za dzielnym swym synkiem,
Idź na Olimp i Zeusa ubłagaj wspominkiem,
Żeś mu słowem i czynem rozpedzała troski. 395
Nieraz ja cię słyszałem w komnacie ojcowskiej
Głoszącą, żeś w potrzebie chmurnego Kroniona
Sama uratowała jedna z niebian grona,
Gdy go bogi Olimpskie chciały podejść zdradą,
Hera i Pozejdaon z Ateną Palladą. 400
Lecz ty przyśpiawszy temuś zabiegła, bez zwłoki
Sturękiego wezwawszy na Olimp wysoki;
Bogowie Bryarejem, ludzie zwą olbrzyma
Ajgejem, ojciec takiej jak on siły niema.
Ten wtedy siadł przy Zeusie wyniosły wspaniały: 405
Zlekły się szczęsne bogi i wiązać nie śmiały.
To wspomniawszy siadź przed nim i obłap za nogi,
By Trojanom pomagał, Achajom stał rogi,
Od morza ich do morza strasznymi uściski
Dusząc w nawach, by z króla takie mieli zyski 410
I mocarz Agamemnon taki owoc zbierał,
Że pierwszego z Achajów jak psa sponiewierał.
Odpowiedziała Tetys zapłakana cała:
Dziecko, po com cię, życie dawszy, wychowała?
Niechbyś przy nawach nie znał, co łzy i co smutki, 415
Gdy ci żywot sądzony bez starości, krótki.
Alić najnieszczęśliwszy i w najmłodszych latach
Umrzesz z wszystkich; na tom cię zrodziła w komnatach.
By to słowo powiedzieć, do Zeusa grzmotucha
Idę na Olimp śnieżny, za mię też wysłucha. 420
Ty teraz przy korabiach siedź porzących fale,
Gniewaj się na Achajów, stroń od bojów stale.
Bo Zeus ku Okeanu, gdzie Etyopy czyste,

Poszedł wczora na ucztę, z nim bogi wieczyste.
W dni dwanaście na Olimp znów powróci z drogi; 425
Zeusa wtedy spiżowe przestąpię już progi,
Obłapię go za nogi i tuszę, że sprawi.

To rzekłszy, precz odchodzi a jego zostawi
W strasznym gniewie o dziewczkę pięknie przyodzianą,
Co mu gwałtem ją wzięli.

Tymczasem wybraną 430
Hekatombę Odyszej wioził do Chryzy świętój.

A gdy wpłyną na ciche przystani odměty,
Żagiel ściągną i złożą w czarnej łodzi na dnie;
Maszt na linach opuszczą, aż w widły opadnie,
Migiem; potem wiosłami do łądu podążą, 435
Głazy kotwiczne rzuca, linami przywiążą.

Wnet się przez fale wrzące na brzegi wysadzą,
Ofiarę Łucznikowi na łód wyprowadzą,
Na ostatku Chryzejda wyjdzie z nawy chyżej;
Potem ją mądry Odys do ołtarza zbliży, 440
Ojcu miłemu wręczy i tak doń przemawia:

Chryzesie! Agamemnon mocarz mię wyprawia,
Bym ci córę odstawił, Fojbowi ofiary
Święte złożył za Danaów, by zwolnił od kary,
Gdyż gniew boga boleśnie Argejom doskwiera. 445

Tak rzekł i dziewczkę wręcza; ten ścieszon odbiera
Córę miłą, ci bogu owce w okół brzegu
Przepięknego ołtarza stawiają w szeregu,
Ręce myją i biorą w garść jęczmień święcony;
A Chryzes z wzniesionemi modlił się ramiony: 450

Usłysz mię, Srebrnołuki, co Chryzę osłaniasz,
Kilę świętą i Tened potężnie ochraniasz:
Jakem pierwaj od ciebie, o co prosił, dostał,
Kiedyś, czcząc mię, okropnie lud Achajów chłostał,
Tak i teraz mi spełnij to serca żądanie: 455
Niech już plaga Danaów niszcząca ustanie.

Tak się modlił, Apollon wypełnił życzenie.
A gdy się pomodlili, rzucili jęczmienie,
Wnet łby ofiar w tył wygną, poderzną i sprawią;
Następnie wytną udźce i łojem przyprawią 460
W dwie warstwy, na to kładą mięs kawały krwawe;

Starzec to na drwach paląc lał wino ciemnawe,
Młodzieńcy przy nim widły pięczenię dzierżyli.
A gdy udźce zgorzały i trzewia spożyli,
Resztę mięsa pocięli w kawały i piekli, 465
Obracając ostrożnie, wreszcie z różnów zwlekli.
Gdy robota skończona, gotowa biesiada,
Ucztuja, biorąc każdy, ile nań przypada.
A gdy się już napili, najedli do zbytku,
Czeladź w dzbany po brzegi naleje napitku ; 470
W kielichy potem wina rozlewają strugi,
Z brzegu kapkę strząsnawszy ; więc jaki dzień długi,
Rzesza Achajska śpiewa hymn piękny, w tan rusza,
Chwaląc Łucznika ; temu raduje się dusza.
A gdy słońko się skryło i ciemność zapadła, 475
Przy korabiu drużyna do snu się pokładła.
Gdy zaś różana Jutrznia na niebo wychodzi,
By wracać do obozu, poskoczą do łodzi ;
Zesłan przez Apollona wiatr pomyślny wieje.
Więc maszt postawią, żagiel wyciągną na reje ; 480
Wietrzyk dał prosto w żagiel a iskrzące wały
Koło dzioba okrętu, gdy płynął, szumiały ;
Ten zaś mokrymi szlaki mknął po fali lotem.
A skoro do obozu przybyli z powrotem,
Czarny korab wyciągną wnet z słonego brodu 485
W górę na brzeg, na wydmy, podeprą od spodu ;
I do naw i namiotów rozchodzą się z drogi.
A boski syn Peleja, Achill szybko nogi,
Siedział kwaśny przy łodziach, co się w morzu pławia,
Ani chadzał na wiece, które mężów sławia, 490
Ani na boje, jeno gryzł się niespokojny
Przy korabiach, bo rwał się do bojów i wojny.
Lecz gdy odtąd się zorza dwunasta rozpali,
Wtedy wieczni bogowie na Olimp wracali
Wszyscy ; Zeus kroczył przodem. Tetys o swym synie 495
Pamięta i w lot z fali morskiej się wychynie
I świtem na strop nieba wyleci przestrony.
Grzmiciel Kronid od bogów siedział oddalony
Na zębatym Olimpie, na najwyższej bryle.
Więc przed nim siądzie, nogi obłapi mu mile 500

Lewicą, zaś prawicą do brody przypada
I Zeusowi Kronidzie tę prośbę przedkłada:

Ojczy Zeusie! jeślim cię pośród niebian kiedy
Wsparła słowem lub czynem, uzał się mej biedy,
Uczcij mi synka, który ma umrzeć najwcześniej, 505
Z wszystkich; alic go mocarz skrzywdził najboleśniej,
Agamemnon, dar wzięwszy niesłusznie wśród zwady;
Więc ty go pomścij, Zeusie świadom wszelkiej rady,
Dawaj zwycięstwo Trojom, aż Achajskie syny
Uczczą mego synaczka, zapłacą za winy. 510

Tak mówiła; nic nie rzekł Zeus, co chmury wodzi,
Lecz siedział długo milcząc; Tetys nie odchodzi,
Jeno dzierżąc się kolan, tak rzecze na nowo:

Przyrzec musisz niemylnie i skinać mi głową;
Albo odmów, bo cóż ci szkodzi, bym wiedziała, 515
Że pośród wszystkich bogów najmniejsza ma chwałę.

Z gniewem Zeus odrzekł, chmury wodzący po niebie:

Strach, co to będzie, gdy się rozgniewa przez ciebie
Hera: wnet ostrych słówek posypią się grady.
I tak dość już mam od niej wśród niebian gromady 520
Zawsze o to, że niby Trojom sprzyjam skrycie.

Więc odejdz stąd czem prędzej, niech o twym pobycie
Nic nie wie Hera; zresztą spuść się całkiem na mnie,
Bo głową skinę w dowód, że mówię niekłamnie.

A ten mój znak największy pomiędzy niebiany 525
I ten wyrok niezwodny i nieodwołany
I niemarny, gdy głową raz skinę ku ziemi.

To rzekł i brwiami skinał Kronida czarnemi;
A z głowy nieśmiertelnej we falistych spadach
Spłyną boskie kędziory: drży Olimp w posadach. 530

Tak ci tam uradziwszy pójda w różne strony.
Ta z jasnego Olimpu skoczy w odmet słony,
Zeus zaś poszedł do komnat; bogowie powstałi
Wszyscy przed ojcem i nikt siedzieć nie śmie dalej,
Gdy Zeus idzie, lecz wyszli naprzeciw gromadnie. 535
Tak ten tam siadł na tronie. Wnet Hera odgadnie,
Bo widziała, że coś mu szeptała do ucha
Bieluchna Tetys, córą morskiego starucha.
Więc zaraz uszczypliwie Kronidę zagadnie:

Z którąż to znów boginią spisek knujesz zdradnie? 540
Zawsze lubisz gdzieś w kącie snuć sprawę tajemną
A nigdy z dobrej woli nie powiesz przedemną,
Co ci tam się nowego uroi znów w głowie.

Ojciec jej na to ludzi i bogów odpowie:
Hero! nie myśl, byś miała znać mój zamiar wszelki: 545
Trud to nawet dla mojej małżonki za wielki.
Lecz co zdradzić się godzi, nikt pierwój od ciebie
Nie usłyszysz ni z ludzi ni z bogów na niebie;
Lecz co mi padnie skrycie ważyć i układać,
Ty się nie waż mię o to ni pytać ni badać. 550

Rzeczę doń wolooka cna Hera na nowo:
O straszliwy Kronido! jakież rzekłeś słowo?
Wszak ni pytam ni badam o nic, lecz przeciwnie
Wszelakie myśli ważysz, jak tylko chcesz żywnie.
Lecz dziś się lękam, że ci nakładła do ucha 555
Bieluchna Tetys, córą morskiego starucha.
Bo wczas siadła przed tobą i do nóg się schyla;
Więc myślę, żeś jej przyrzekł naprawdę Achila
Wślawić a zgubić wielu u Achajskich łodzi.

Odpowiadając rzeczę Zeus, co chmury wodzi: 560
Szalona! wciąż coś myślisz, zawsze mię podchodzisz;
Ale i nie nie wskórasz i serce wychłodzisz
Me ku sobie: tak gorzej jeszcze zrobisz sobie.
Jeśli tak jest, jak mówisz, to na pewne zrobię.
Więc siedź cicho i spełniaj mą wolę w pokorze; 565
Bo ani Olimp cały nic ci nie pomoże,
Gdy na sobie poczujesz moję pięść straszliwą.

Zadrżała wolooka Hera i co żywo
Usiadła cicho, sercu zadając gwałt srogi.
Sposepniały w komnacie Zeusa górne bogi; 570
Wśród nich Hefajst, mistrz sławny, głos wtedy zabierze,
Miłej się przymilając matce, białej Herze:

Zaprawdę, złe już w niebie i nad miarę smutnie,
Gdy wy dwoje wszczynacie o śmiertelnych kłótnie
I krzyki wyrabiacie w górnych bogów sferze; 575
Przepadły nasze uczty: lichy górę bierze.
Lecz matce radzę, acz jej nie braknie rozsądku,
Zeusowi do zwady nie dawać początku,

- Bo się gniewa i sierdzi i ucztę zakłóca.
 A nuż zechce Olimpezyk, co pioruny rzuca, 580
 Z miejsc nas wszystkich postracać, to któż się z nim zmierzy?
 Więc ty słowy słodkimi tylko przemów szczerzej,
 A wnet się udobrucha Olimpezyk sierdzisty.
 Tak rzekł i poskoczywszy wziął puhar dwoisty,
 Miłej matce dał w rękę i tak ją zagada: 585
 Przecierp to, matko moja, przenies, acz nierada,
 Bym cię acz miłą w srogiej nie widział katuszy,
 A nicbym ci nie pomógł, acz markotny w duszy,
 Bo się Olimpezykowi przeciw — rzecz ślizka.
 Wszak mię raz już, kiedym ci chciał pomagać zbliśka, 590
 Śmignął przez próg niebieski, ujawszy za nogę;
 Dzień calutki leciałem, aż gdy kończył drogę
Helios, ja na Lemnos spadłem ledwie żywy;
 Tam mię zaraz Syntyów lud przyjął życzliwy.
 Na to białoramienna uśmiechnie się Hera 595
 I puhar uśmiechnięta z rąk syna odbiera;
 A gdzie bogów gromada na prawo zebrana,
 Wszystkim nektar nalewa słodki, czerpiąc z dzbana.
 Śmiech w gronie bogów szczęśnych gruchnął niewstrzymany,
 Gdy Hefajst po komnacie utykał zziąjany. 600
 Tak ci tam rano całe, całe odwieczerze
 Ucztują a gość każdy część należną bierze;
 Nie brak pięknej formingi w Apollona ręce,
 Ni Muz głosu czystego, co płynął w piosence.
 Lecz gdy jasne promienie Heliosa znikły, 605
 Idą wszyscy bogowie na spoczynek zwykły,
 Gdzie któremu wykował komnatę spiżową
 Sławny siłacz Hefajstos nauczona głową.
 Wszedł do łóżnicy i Zeus, co pioruny miota,
 Gdzie zwykle sypia, gdy go sen słodki omota; 610
 A wstąpiwszy w łóżnicę do snu się zabiera,
 Przy nim obok się kładzie złototrona Hera.

Jan Czubek.

GRONO NAUCZYCIELI

przy końcu roku szkolnego.

1. **Leon Kulczyński**, dr. filozofii, docent Uniw. Jagiell., i członek komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w gimnazyach i szkołach realnych, dyrektor; uczył języka polskiego w kl. IVa.; — 3 godziny w tygodniu.
2. **P. Wojciech Rypel**, profesor w VIII randze, uczył języka łac. w VI; greckiego w IVa. i VIIIa.; — 15 godzin w tygodniu.
3. **P. Teofil Ziemia**, dr. filozofii, docent Uniw. Jagiell., członek komisji filolog. Akad. Umiejętności krak., profesor w VIII randze, zawiadowca zbioru książek szkolnych dla młodzieży uboższej wyższ. gimnazjum, uczył jęz. pols. w Va+b, VI, VII i VIIIb, prop. w VIIIb.; — 17 godzin w tygodniu.
4. **P. Wincenty Stroka**, prof. w VIII randze, zawiadowca czytelnii dla młodzieży gimnazjum niższego; uczył języka niemieckiego w IIIb i IVa+b.; prop. w VII i VIII a.; — 16 godzin w tygodniu.
5. **P. August Sokołowski**, dr. filoz., członek kom. hist. Ak. Um. krak., profesor w VIII randze, wybrany posłem do Rady państwa, na urlopie.
6. **P. Antoni Pazdrowski**, profesor w VIII randze, uczył matematyki w Ia, IIIa, Vb, VI; fizyki w IVa i VIIIa.; — 19 godzin w tygodniu.

7. **P. Jan Czubek**, członek kom. jęz. Akad. Umiej. krak., profesor w VIII randze, zawiadowca biblioteki nauczycielskiej, uczył języka łac. w Vb i VIIIb, greckiego w VII; — 15 godzin w tygodniu
8. **P. Jan Molin**, dr. filozofii, prof. w VIII randze, uczył języka niemieckiego w kl. VI, VII, VIIIa+b.; — 16 godzin w tygodniu.
9. **P. Juliusz Miklaszewski**, prof., gospodarz IVa kl., zawiadowca czytelnicy dla młodzieży gimn. wyższego, uczył języka pols. w VIIIa.; geogr i hist w Ia, IVa+b i VII; — 17 godzin w tygodniu
10. **P. Franciszek Tomaszewski**, dr. filoz., członek komisji egzaminacyjnej dla kandydatów do jednorocznej służby wojskowej, profesor, zawiadowca gabinetu fizycznego, uczył matematyki w IIb, IIIb, IVb i VIIIa; fizyki w IVb, VII; — 17 godzin tygodniowo.
11. **P. Julian Jaworski**, profesor, uczył fizyki w IIIa+b, historii naturalnej w Ia+b, IIa+b, Va+b i VI; — 18 godzin w tygodniu.
12. **P. Waleryan Heck**, profesor, gospodarz VI kl., uczył geografii w Ib; historii w IIIa+b, Va+b, VI; — 16 godzin w tygodniu.
13. **P. Andrzej Gąsiorowski**, nauczyciel rzeczywisty, gospodarz kl. Va, uczył języka łac. w Va; języka greckiego w Va i VI; — 16 godzin w tygodniu.
14. **P. Ignacy Kranz**, nauczyciel rzeczywisty, gospodarz VIIIb kl., uczył matematyki w IIa, IVa, Va, VII, VIIIb; fizyki w VIII b; — 18 godzin w tygodniu.
15. **X. Józef Rychlak**, dr. św. Teol., nauczyciel rzeczywisty, katecheta i exhortator w klasach wyższych, zawiadowca zbioru książek szkolnych dla młodzieży uboższej niższego gimnazjum, uczył religii w IIIa, IVa+b, Va+b, VI, VII, VIIIa+b; — 18 godzin w tygodniu.
16. **P. Wincenty Śmiałek**, dr. fil., prowizoryczny nauczyciel w IV gimnazjum we Lwowie przydzielony do gimnazjum św. Anny w Krakowie, gospodarz klasy VIIIa; uczył języka łacińskiego w IVa, VIIIa; jęz. grec. w VIIIb; — 16 godzin w tygodniu.
17. **P. Jan Pawlikowski**, dr. filozofii, z. n. gospodarz kl. IIIa,

uczył języka łac. w IIIa, VII, greckiego w IIIa; — 16 godzin w tygodniu.

18. **P. Antoni Pabian**, z n. gosp. IVb kl., uczył języka łacińskiego w IVb; języka greckiego w IIIb i Vb; — 16 godzin w tygodniu.
19. **P. Wojciech Niemiec**, z. n. gosp. Ib kl., uczył języka greckiego w IVb; języka polskiego w Ib IIa i niem. w Ib; — 16 godzin w tygodniu.
20. **P. Józef Szafran**, z. n., gosp. IIb kl., uczył języka łacińskiego w IIb; — 8 godzin w tygodniu (częściowo uwolniony).
21. **P. Zygmunt Styło**, z. n., gosp. Vb klasy, uczył jęz. niem. w Ia, IIb i Vb; — 15 godzin w tygodniu.
22. **P. Jan Wilkosz**, z. n., gosp. IIIb kl., uczył języka łac. w Ib, IIIb; jęz. pol. w IIIb; — 17 godzin w tygodniu.
23. **P. Stanisław Kozłowski**, dr. fil., uczył jęz. pol. w IVb i historii w IIa+b, VIIIa+b; — 17 godzin w tygodniu.
24. **P. Wojciech Błotnicki**, z. n. gosp. Ia klasy, uczył języka łacińskiego w Ia; — 8 godzin w tygodniu (częściowo uwolniony).
25. **P. Wojciech Cachel**, z. n., uczył jęz. niem. w kl. IIa, IIIa i Va; matematyki w Ib; — 16 godzin w tygodniu.
26. **X. Józef Kolbusz**, katecheta i exhortator w klasach niższych uczył religii w kl. Ia+b, IIa+b i IIIb; — 10 godzin w tygodniu.
27. **P. Zygmunt Zapała**, dr. fil., gosp. kl. IIa, uczył jęz. łac. w IIa, jęz. pols. w Ia, IIb i IIIa; — 17 godzin w tygodniu.

PRZEDMIOTY NADOBOWIĄZKOWE:

28. **P. Wiktor Erard Ciechomski**, nauczyciel nadetatowy, uczył języka francuskiego; — 6 godzin w tygodniu.
29. **P. Walenty Dec**, nauczyciel nadetatowy, uczył śpiewu; — 4 godziny w tygodniu.
30. **P. Stanisław Tondos**, nauczyciel nadetatowy, uczył rysunków; — 6 godzin w tygodniu.
31. **P. Juliusz Miklaszewski**, jak wyżej, uczył dziejów kraju rodzinnego w IVa+b i VII; — w I półroczu 3 godziny w tygodniu; w II półr. 4 godziny tygodniowo.

32. **P. Waleryan Heck**, jak wyżej, uczył dziejów kraju rodzinnego w kl IIIa+b; — 2 godziny w tygodniu.
33. **P. Wojciech Niemiec**, jak wyżej, uczył kaligrafii w Ia+b, IIa+b, IIIa+b, IVa+b; — 2 godziny w tygodniu.
34. **P. Władysław Kosiński**, dr. fil., prof. w c. k. III gimnazjum, uczył stenografii; — 4 godziny w tygodniu.
35. **Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“** udzielało nauki gimnastyki; — 6 godzin w tygodniu.

UWAGA. Historii kraju rodzinnego udzielać się będzie od roku 1892/3 w wyższem gimnazjum w klasie VII w I półroczu po 1 godzinie, w II półroczu po 2 godziny i w klasie VIII w I półroczu po 1 godzinie.

ROZKŁAD NAUK.

KLASA I.

Religia. 2 godz. tyg. Katechizm katolicki.

Język łaciński. 8 godz. tyg. Odmiana prawidłowa imion i czasowników; ważniejsze przyimki i spójniki; ćwiczenia w tłumaczeniu z polskiego na łaciński jęz. i odwrotnie. Memorowanie. Co tydzień zadanie szkolne ($\frac{1}{2}$ godz.); w 2 półroczu pisemne tłumaczenia na łac. i krótkie zadania domowe (co 7—14 dni).

Język polski. 3 godz. tyg. Elementarna nauka o zdaniu pojedynczym i złożonym; elementarna nauka odmiany imienia i słowa; nadto: przygodne poznawanie części mowy i przygodna nauka składni. Wyraziste czytanie objaśnionych ustępów tak prozaicznych, jak poetycznych. Uczenie się na pamięć cenniejszych ustępów. Deklamacya. W 1 półroczu dyktaty co tydzień; w 2 półroczu naprzemian dyktaty i wypracowania stylistyczne zrazu szkolne, przy końcu roku także domowe.

Język niemiecki. 6 godz. tyg. Czytanie i tłumaczenie wszystkich ustępów z książki Petelenza-Germana; rozmowa w niemieckim języku o rzeczach w tym ustępie zawartych. Gramatyka według tejże książki. Uczenie się na pamięć cenniejszych ustępów. 4 zadania szkolne miesięczne.

Geografia. 3 godz. tyg. Pojęcia wstępne z geografii fizycznej i matematycznej. Podział mórz i stałego lądu. Części oceanów i mórz, przylądki, półwyspy, wyspy, cieśniny, przesmyki pięciu części ziemi. — Jeziora, rzeki, góry pięciu

części ziemi. — Rasy ludzkie. Religia. Zarys geografii politycznej (z szczególniejszem uwzględnieniem monarchii austro węgierskiej).

Matematyka. 3 godz. tyg. (1 godz. arytmetyka, 1 godz. geometrya na przemian). Z *arytmetyki*: System dziesiętny. Cztery główne działania z liczbami całkowitemi, niemianowanemi i mianowanemi. Miary metryczne i wagi. Podzielność liczb. Najw. wspólna miara. Najmn. wsp. wielokrotność. Ułamki zwyczajne i dziesiętne. Zamiana ułamków zwyczajnych na dziesiętne i odwrotnie. Działania z liczbami wielogatunkowemi. Z *geometrii*: Linia prosta, koło, kąty. Trójkąt (do przystawania). Główne zagadnienia konstrukcyjne. Co lekcyja ćwiczenie domowe; co 4 tygodnie zadanie szkolne.

Historya naturalna. 2 godz. tyg. I. półr.: Ssawce i ważniejsze postacie z mięczaków, szkarłupniów, jamochłonów i pierwoszczaków. — II. półr.: Członkonogi i robaki.

KLASA II.

Religia. 2 godz. tyg. Dzieje starego Zakonu.

Język łaciński. 8 godz. tyg. Nauka odmian nieprawidłowych z powtarzaniem materiału wziętego w klasie I. Uzupełnienie nauki o przyimkach i spójnikach. Ćwiczenia pisemne jak w klasie I.

Język polski. 3 godz. tyg. Elementarna nauka o zdaniu złożonym; nadto elementarne powtarzanie i uzupełnianie nauki o formach. Czytanie wypisów, uczenie się na pamięć, deklamacya. Dyktaty w miarę potrzeby; wypracowania stylistyczne 3 na miesiąc, naprzemian domowe i szkolne.

Język niemiecki. 5 godz. tyg. Jak w klasie I., z książki Petelenza-Germana na klasę II. Uczenie się na pamięć celniejszych ustępów. 4 zadania na miesiąc, przeważnie szkolne.

Historya. 2 godz. tyg. Dzieje starożytne ze szczególniejszem uwzględnieniem elementu biograficznego i powieściowego.

Geografia. 2 godz. tyg. Szczegółowa geografia fizyczna i polityczna Azyi i Afryki. Poziomy i pionowy układ Europy, szczegółowa geografia Europy południowej. Powtórzenie i uzupełnienie nauki geografii matematycznej.

Matematyka. 3 godz. tyg. Z *arytmetyki*: Skrócone mnożenie i dzielenie. Stosunki i proporcye. Reguła trzech prosta. Z *geometrii*: Przystawianie trójkątów; zastosowanie te-
goż; koło; czworobok; wielobok. Ćwiczenia i zadania jak
w klasie I.

Historia naturalna. 2 godz. tyg. I. półrocze: Ptaki, gady, płazy
i ryby. II. półr.: Świat roślinny.

KLASA III.

Religia. 2 godz. tyg. dzieje Nowego Zakonu.

Język łaciński. 6 godz. tyg. Z gramatyki (3 godz. tyg): Powtó-
rzenie materiału z klasy II.; składnia zgody i rządu, przy-
imki z odpowiednimi przykładami. Czytanie i tłumaczenie
(3 godz. tyg.) z Korneliusa Neposa wybranych żywotów.
Co 14 dni zadanie szkolne i domowe.

Język grecki. 5 godz. tyg. Odmiana prawidłowa imion i czaso-
wników, aż do słów na μ , z odpowiednimi ćwiczeniami
ustnymi i pisemnymi. W połowie I. półrocza i w II. półr.
co 14 dni zadanie domowe, co 4 tyg. zadanie szkolne.

Język polski. 3 godz. tyg. Systematyczna nauka deklinacji z wa-
żniejszymi wyjątkami; systematyczna nauka składni rządu,
powtórzenie części mowy i zasad ortografii i interpunkcji.
Czytanie wypisów, uczenie się na pamięć; deklamacja. Co
14 dni zadanie domowe lub szkolne.

Język niemiecki. 4 godz. tyg. Jak w klasie I., z książki Petelenza-
Germana na klasę III. Z gramatyki nauka o przypadkach
i o szyku. Co 14 dni zadanie domowe lub szkolne.

Historia i geografia. 3 godz. tyg. (1 godzina historii, 1 godzina
geografii naprzemian). Z *historii*: Dzieje średniowieczne
sposobem biograficznym, z szczególniejszem uwzględnieniem
faktów odnoszących do historii austriackiej. Z *geografii*: Po-
wtórzenie i uzupełnienie geografii matematycznej. Szczegó-
łowa geografia fizyczna i polityczna Europy środkowej,
północnej i wschodniej (z wyjątkiem monarchii austr.-węg.),
Ameryki i Australii.

Matematyka. 3 godz. tyg. Z *arytmetyki*: Rachowanie liczbami
przybliżonemi. Cztery główne działania z liczbami ogół-
nemi całkowitemi i ułamkowemi. Potęgowanie. Pierwiastko-

wanie. Z *geometrii*: Równość powierzchni. Przemiana figur. Ćwiczenia i zadanie jak w klasie I.

Historia naturalna. 2 godz. tyg. I. półr.: Mineralogia. — II. półrocze: Fizyka; Ogólne własności ciał; Ciepło i chemia.

KLASA IV.

Religia. 2 godz. tyg. Nauka o ceremoniach i obrzędach Kościoła katolickiego

Język łaciński. 6 godz. tyg. Z gramatyki (naprzemian 2 i 3 godzin tygodniowo): Nauka o trybach i czasach, imperativus, infinitivus, nomin. i accus. c. infinit., oratio obliqua, supinum, gerundium, spójniki — w połączeniu z odpowiedniami ćwiczeniami ustnymi i pisemnymi. Prozodya i metryka z czytaniem Owidyusza. Czytanie i tłumaczenie: Caesaris Comm. de Bello gallico. Co 14 dni zadanie domowe, co 2—3 tyg. zadanie szkolne.

Język grecki. 4 godz. tyg. Słowa na $\mu\tau$, niewzorowe, właściwości znaczenia i akcenta w konjugacyi. Zasady składni. Tłumaczenie z greckiego na polski język i odwrotnie. Co 14 dni zadanie domowe, co 4 tyg. zadanie szkolne.

Język polski. 3 godz. tyg. Systematyczna nauka konjugacyi i składni w obrębie czasownika; systematyczna nauka o zdaniach złożonych i okresach. Wierszowanie. Powtórzenie całej gramatyki w ogólnym zarysie. Czytanie wypisów. Deklamacya. Co 2 tyg. zadanie naprzemian domowe i szkolne.

Język niemiecki. 4 godz. tyg. Jak w klasie I., z książki Petelenza-Germana na klasę IV. Z gramatyki nauka o czasach i trybach, szczególnie w zdaniach pobocznych. Zadania jak w klasie III.

Historia i geografia. 4 godz. tyg. I. półr.: Historia nowożytna z szczególniejszem uwzględnieniem dziejów Austrii. — II. półr.: Szczegółowa geografia monarchii austro-węg. pod względem fizycznym i politycznym, z krótkim rysem dziejów austriackich.

Matematyka. 3 godz. tyg. Z *arytmetyki*: Równania 1 stopnia, reguła trzech złożona, rachunek procentu złożonego. Z *geometrii*: Wzajemne położenie linii prostych i płaszczyzn, kąty bryłowe, główne rodzaje brył, powierzchnia i objętość brył. Ćwiczenia i zadania jak w klasie I.

Fizyka. 3 godz. tyg. Mechanika, magnetyzm, elektryczność, akustyka, optyka, ciepło promieniste.

KLASA V.

Religia. 2 godz. tyg. Dogmatyka ogólna.

Język łaciński. 4 godz. tyg. Lektura (5 godz. tyg.): W oddz. *a.*: Liv. I — 45, XXI — 15, 39 — 63; Ovid. Metam. VI 146—312; VIII 183—235, 618—720; X 1—63, 72 — 77; XII 1—38; Fast. III 167—230; Trist. I 3, IV 10. — W oddz. *b.*: Liv. lib. I — 50, XXI; Ovid. Metam. VI 146—312, VIII 183—235, 618—720, XI 87—117; Fast. I 63—88, III 167—230; Trist. I 3, IV 10. 1 godz. ćwiczeń gramatyczno-stylistycznych. Co miesiąc zadanie szkolne.

Język grecki. 5 godz. tyg. Lektura (4 g. tyg.): W oddziale *a.* I półr.: Xenof. Anab. (wydanie Fiderera.) I, II, VI, VII, XIII, XV, XVIII, — II półr.: Hom. Il. I, II, i Xenof. Cyrop. I, III, IV. — W oddz. *b.* I półr. Xenof. Anab. (wyd. Fiderera) I, II, VI, VII, VIII i XIII — II półr. Homer. Il. I, II, i Xenof. Cyrop. I, III, IV. Ćwiczenia gramatyczne (1 godz. tyg.) Zadań szkolnych 4.

Język polski. 3 godz. tyg. oddz. *a+b.* Czytanie i rozbiór celniejszych utworów z rozmaitych rodzajów poezji i prozy według wypisów szkolnych Próchnickiego. Zadanie co 3 tygodnie.

Język niemiecki. 4 godz. tyg. oddz. *a+b.* Czytanie z wypisów Lampla I, z odpowiednim objaśnieniem gramatycznym stylistycznym i estetycznym. Ćwiczenia w opowiadaniu i uczeniu się na pamięć celniejszych ustępów. W półroczu 7 zadań: 4 domowe i 3 szkolne.

Historia i geografia. 3 godz. tyg. Dzieje starożytne osobliwie Greków i Rzymian do podboju Italii, przy ciągłym uwzględnieniu geografii.

Matematyka. 4 godz. tyg. *Arytmetyka.* (2 godz. tyg.): Cztery główne działania. Odjemne i ułamkowe liczby. Własności liczb. Proporcje i ich zastosowanie. Równania 1 stopnia. *Geometria.* (2 godz. tyg.) Planimetria Ćwiczenia i zadania jak w klasie I

Historia naturalna. (2 godz. tyg.) I półr. : Mineralogia ; II półr. Botanika.

KLASA VI

Religia. 2 godz. tyg. Dogmatyka szczegółowa

Język łaciński. 6 godz. tyg. Lektura (5 godz. tyg.) : Sallust. Jugurtha ; Verg. Ecl 1, 5, 7 i 9 ; Georg., wyjątki według Eichlera ; Aen. I ; Cicero in Catil. I. 1 godz. tyg. ćwiczeń gram.-stylistycznych. Zadania jak w kl. V.

Język grecki. 5 godz. tyg. Lektura (4 godz. tyg.) Hom. II. lib. III, VI, VII, XVIII, XIX. — Herodoti lib. VII ; — 1 godz. tyg. ćwiczenia gram. Zadania jak w kl. V.

Język polski. 3 godz. tyg. Czytanie cenniejszych ustępów z autorów XVI i XVII wieku literatury polskiej, z historyczno-literackimi, gramatycznymi i estetycznymi uwagami, z Wypisów Tarnowskiego-Wójcika tom I. *)

Język niemiecki. 4 godz. tyg. Rzecz o rodzajach poezji i prozy na podstawie wypisów Lampla I. Zadania jak w kl. V.

Historia i geografia. 4 godz. tyg. Historia rzymska od podboju Italii i dzieje średniowieczne.

Matematyka. 3 godz. tyg. Z arytmetyki : Ułamki ciągłe, potęgi, pierwiastki i logarytmy ; równania drugiego stopnia. Z geometrii : w I półr. stereometria ; w II półr. trygonometria. Ćwiczenia i zadania jak w kl. V.

Historia naturalna. 2 godz. tyg. Zoologia w połączeniu z zasadami anatomii i fizjologii ludzkiej.

KLASA VII.

Religia. 2 godz. tyg. Etyka chrześcijańsko katolicka.

Język łaciński. 5 godz. tyg. Lektura (4 godz. tyg.) : Cicero de imperio Cn Pompei, de officiis I. Verg. Aen. I. VI. —

*) Kilkunastu uczniów zdawało sprawę z czytanych w domu dzieł, a zwłaszcza M. Dzieduszyckiego : o Skardze i St. Tarnowskiego : o Kochanowskim. Inni przez krótkie powtarzanie w klasie zapoznali się z ich treścią.

1 godz. tyg. ćwiczeń gramatyczno-stylistycznych Zadania jak w kl. V.

Język grecki 4 godz. tyg. Demostenesa: O pokoju; 2-a i 3-cia Filipika Hom Od ks. I, 1—250, V, VI, VII, VIII, IX
1 godz. ćwiczeń gram. Zadania jak w kl. V.

Język polski. 3 godz. tyg. Czytanie i rozbiór cenniejszych utworów z wieku XVIII i początku XIX W całości czytano: Barbarę Radziwiłłównę Felińskiego Zadanie co miesiąc, 3 domowe, 2 szkolne

Język niemiecki. 4 godz. tygodniowo Żywot i dzieła Goethego do r. 1794, tudzież żywot Schillera, według Strzemchy. Czytano według Graesera Goethego Wahrheit und Dichtung, Götz von Berlichingen, Iphigenie auf Tauris, Torquato Tasso, Reineke Fuchs i Schillera mniejsze poezye. Co miesiąc zadanie naprzemian domowe i szkolne

Historya i Geografia. 3 godz. tyg. Historya nowożytna

Matematyka. 3 godz. tyg. Z *arytmetyki*: Równania kwadratowe i wykładnicze o jednej i kilku niewiadomych; równania nieoznaczone: szeregi; rachunek procentu składnego; nauka kombinacyj; dwumian Newtona. Z *geometrii*: Trygonometryczne zagadnienia, zastosowanie algebry do geometrii; geometrya analityczna w płaszczyźnie Ćwiczenia jak w kl. V.

Fizyka. 3 godz. tyg. Mechanika Ciepło. Chemia

Logika 2 godz. tyg.

KLASA VIII.

Religia 2 godz. tyg. Historya kościelna.

Język łaciński. 5 godz. tyg. Lektura (4 godz. tyg.): Oddz. A. w I. półr.: Horat. Car. I. 1, 2, 3, 11, 12, 14, 15, 18, 22, 24, 34, 35, 37; II. 1, 2, 3, 7, 13, 16, 17 30; III. 1, 2, 3, 5, 8, 23, 29, 30; IV. 3, 5, 8, 9, 14, 15; Epod. 2, 7; Carm. Saec.; Sat. I. 1, 6; Epist. I. 2, 16;—w II. półr.: Tacit. Ab excessu Augusti I, II., III. (wybrane partye). — Oddz. B: w I. półr.: Horat Car. I. 1, 3, 4, 7, 11, 22, 24, 31, 34; II. 3, 6, 7, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 18, 20; III. 1, 5, 8, 24. Epod. 2, 7. Sat. I. 6, II. 6, Epist. I. 2; — w II. półr. Taciti Annales I., II., III. 1—14 (z opuszczeniem wojen).

Język grecki. 5 godz. tyg. Lektura: Oddz. A: w I. półr. Plato

Protagoras, w II. półr. Sofoklesa Antygona, Homer Odyssea X; Oddz. B: w I. półr.: Plato Apologia, Criton, Fedon; w II. półr.: Sofoklesa Antygona, Homer Odyssea II. Ćwiczenia gramatyczne. Zadania jak w kl. V.

Język polski. 3 godz. tyg. Czytanie celniejszych ustępów z autorów ostatniego okresu lit. pol. w połączeniu z estetycznemi i historyczno-literackimi uwagami z Wypisów tomu II, cz. II. W całości przeczytano: Maryą, Grażynę, Konrada Wallenroda, Dziadów część III 2-gą i 3-cią, Pana Tadeusza, Irydiona, Lillę Wenedę i Balladynę.

Język niemiecki 4 godz. tyg. Według literatury Strzemchy i wypisów Harwota rzecz o Schillerze i historya literatury XIX wieku. Zadania w I. półr.: 2 szkolne, 3 domowe, w II. półroczu 4 przeważnie szkolne

Historja i geografia. 3 godz. tyg. — I. półr.: Szczegółowa historia austriacko-węg. monarchii. II. półr.: 2 godz. tyg. Szczegółowy opis mon. austr.-węg., 1 godz. tyg. Powtarzanie historyi starożytnej.

Matematyka. 3 godz. tyg. Powtórzenie nauki matematycznej; ćwiczenia w rozwiązywaniu zagadnień algebraicznych i geometrycznych. Zadania jak w kl. V

Fizyka. 3 godz. tyg. Magnetyzm; elektryczność; nauka o ruchu falowym; akustyka; optyka; elementy astronomii.

Psychologia. 2 godz. tyg. Psychologia empiryczna.

ZADANIA POLSKIE.

KLASA $Va+b$

1. Początek roku szkolnego. — 2. Śmierć Grażyny. — 3. Budowle starożytnych Egipcyan. — 4. Początek państwa rzymskiego. (Opowiadanie na podstawie Liwiusza). — 5. Mogiła Kościuszki. — 6. Bitwa pod Kunaxą i śmierć Cyrusa (Na podstawie Ksenofonta). — 7. Walka Horacyuszów z Kuryacyuszami. (Na podstawie Liwiusza) — 8. Opis Wawelu. — 9. Wiesław. (Opowiadanie na podstawie poematu Brodzińskiego). — 10. Opis miejsca rodzinnego. — 11. Odyseusz w pieczarze Polifema. — 12. Śmierć Żółkiewskiego. — 13. Wycieczka w okolicę Krakowa. — 14. Dedalus i Ikarus. (Na podstawie Owidyusza).

KLASA VI

1. Znaczenie wynalazku sztuki drukarskiej. — 2. Uprzejmość a pochlebstwo. — 3. O potrzebie miast (Z uwzględnieniem ustępów, czytanych z Górnickiego). — 4. „Ten pan zdaniem mojem, kto przestał na swoim,“ (J. Kochanowski). — 5. Rzym i Kartagina przed wybuchem wojen punickich. — 6. Założenie Uniwersytetu w Krakowie. — 7. Znaczenie morza Śródziemnego w dziejach starożytnych. — 8. Pożegnanie Hektora z Andromachą. (Na podstawie Iliady). — 9. Jaką formę rządu zaleca Skarga? — 10. Testament Bolesława Krzywoustego. — 11. „Laudes Italiae“.

(Na podstawie Wergilego). — 12. Piękność naszego kraju. — 13. Wartość zdrowia w życiu naszym — 14. Zasługi J. Zamoyskiego.

KLASA VII

1. Znaczenie Konarskiego w literaturze polskiej. — 2. Na którejkolwiek z bajek Krasickiego wykazać zalety jego talentu bajko-pisarskiego. — 3. Korzyści z życia towarzyskiego. — 4. Mowa na pogrzebie kolegi. (Z powodu śmierci celującego i powszechnie kochanego ucznia tej klasy ś. p. Józefa Ptaszyńskiego). — 5. „Hymn do Boga“ Woronicza. — 6. Franciszek Morawski wobec klasyków i romantyków. — 7. Dlaczego chwylimy dzielność Stefana Batorego? — 8. Charakterystyka głównych postaci w Konradzie Wallenrodzie. — 9 „Excudent alii spirantia mollius aera, Credo equidem, vivos ducent de marmore volutus... Tu regere imperio populos, Romane, memento, Hae tibi erunt artes...” (Vergilius, Aeneidos lib. VI v 847—853). — 10. Pilność i talent.

KLASA VIIIa.

1. Brodziński, jako profesor i poeta. — 2. Bratanie i organizacya Filomatów, Filaretów i Promienistych. — 3. Charakterystyka głównych osób w Grażynie. — 4. Pobyt Mickiewicza w Rosyi, w charakterystyce dzieł, które w tym okresie skreślił. — 5. Wpływ Goethego na poezyą polską. — 6. Treść VI księgi Pana Tadeusza. — 7. Uwagi nad II i IV częścią Dziadów. — 8. Charakterystyka historyków pierwszej połowy XIX wieku.

KLASA VIIIb.

1 Filareci i Filomaci. — 2. Grecy a Rzymianie. — 3. Jan Sobieski, jako obrońca chrześcijaństwa. — 4. Przyroda w Panu Tadeuszu. — 5. Pamięć i jej znaczenie w życiu umysłowym. — 6. Główne znamiona poezyi Słowackiego. — 7. Niech swar

obrzydzą sobie ludzie i bogowie, I gniew, co złą myśl rodzi
nawet w mądrej głowie — 8. „Pamięcią wielkich w ojczyźnie
ludzi dźwiga się naród, krzepi się duch“. (Józef Szujski). — 9.
Charakter, jego rozwój i znaczenie.

ZADANIA NIEMIECKIE.

KLASA Va.

1. Erlkönig. — 2. Der Herbst. (Seine Freuden und Beschwerden). — 3. Wie die Mörder des Ibykus entdeckt worden sind. — 4. Die Schlacht bei den Thermopylen. 5. Übersetzung eines Stückes aus der Geschichte von Prof. Zakrzewski. — 6. Wie vertheidigte der Dachs den Reineke? — 7. Die Erziehung der spartanischen Jünglinge (nach Lykurgs Verfassung). — 8. Die Folgen der Perserkriege. — 9. Die verlorene Kirche (Nacherzählung). — 10. Die Beschreibung des Krakauer Ringplatzes. — 11. Die Eroberung von Sagunt. — 12. Nutzen des Ackerbaues. — 13. Tells Tod (Nacherzählung) — 14. Es ist der hervorragendste Charakterzug Hagens hervorzuheben und mit Beispielen zu belegen.

KLASA Vb.

1. Die Feier des Sonntags (eine Schilderung). — 2. Die Kraniche des Ibykus (Inhalt und Grundgedanke) — 3. Das Begräbnis eines Armen (eine Schilderung). — 4. Grimbarts Vertheidigungsrede (kurzer Gedankengang). — 5. Die Jahreszeiten, ein Bild des menschlichen Lebens. — 6. Griechenlands älteste Bewohner (im Anschluss an den Geschichtsunterricht). — 7. Adler und Taube (Inhaltsangabe und Grundgedanke). — 8.

Die Folgen der Perserkriege (im Anschluss an den Geschichtsunterricht). — 9. Das Glück von Edenhall (Inhalt und Grundgedanke). — 10. Unser Classenzimmer (eine Beschreibung). — 11. Die Jagd im Wasgenwald und Siegfrieds Tod. — 12. Hagens Ende. — 13. Müßiggang ist aller Laster Anfang (durch eine erfundene Erzählung zu erläutern). — 14. Die Gallier in Rom (im Anschluss an den Geschichtsunterricht).

KLASA VI.

1. Der Park des Dr Jordan in Krakau. — 2. „Der Fischer“ von Goethe und „die Lorelei“ von Heine. — 3. Herders „Erkönigs Tochter“ und Goethes „Erkönig“. — 4. Inhalt der Vossischen Idylle: „Der siebzigste Geburtstag“. — 5. Veranlassung zum jugurthinischen Kriege. — 6. Inhalt des 3. Buches der Ilias. — 7. Das Leben und Treiben auf dem Bahnhofe. — 8. Die Ränke der Fuchses im Thierepos. — 9. Inhalt des XVIII. Buches der Ilias. — 10. Nutzen und Schaden des Feuers. — 11. Die Ursachen der Kreuzzüge. — 12. Beschreibung des Krakauer Schützengartens. — 13. Gedankengang in Geroks „Morituri te salutant“. — 14. Beschreibung des Krakauer Parkes.

KLASA VII.

1. Der Nutzen des Wassers. — 2. Goethes Jugendjahre. — 3. Gang der Handlung in Goethes „Clavigo“. — 4. Papst Leo X. und seine Zeit. — 5. Gang der Handlung in Shakespeares „Macbeth“. — 6. Ein edler Mensch kann einem engen Kreise nicht seine Bildung danken. Goethe. — 7. Gedankengang in Schillers „Klage der Ceres“. — 8. Die Treue, sie ist doch kein leeres Wahn. (Schiller). 9. Es ist der Grundgedanke von Schillers: „Theilung der Erde“ auszuführen. — 10. Die Elemente hassen das Gebild der Menschenhand. (Schiller).

KLASA VIIIa+b.

1. Demeter — die Bezähmerin wilder Sitten (nach Schillers Gedicht: „Das eleusische Fest“). — 2. „Der Taucher“ und „der

Handschuh“ von Schiller. — 3. Horaz als Lyriker. — 4. Wenn die Könige bauen, haben die Kärner zu thun. Schiller. — 5. Gang der Handlung in Schillers „Maria Stuart“. — 6. Das Gesetz ist der Freund des Schwachen. Schiller. — 7. Exposition in Schillers „Wilhelm Tell“. — 8. Das Alte stürzt, es ändert sich die Zeit; Und neues Leben blüht aus den Ruinen. Schiller.

ZADANIA MATURYCZNE.

1. Zadanie łacińsko-polskie. Oddz. I. Tac. Ab excessu divi Aug. lib. XV. cap. 38—39. Oddz. II. Cornelli Taciti Annal. VI. cap. 8. „Nam ea tempestate“.

2. Zadanie polsko-łacińskie. Oddz. I. Dzieła Ign. Krasińskiego tom 6 str. 49 od słów: „Sprzykrzyły się Filipowi“ — do słów: „...ale z nim nie zginęło“. — Oddz. II. Wypisy polskie dla klas niższych t. IV wyd. 2, str. 365 ustęp 89 od słów: „W księgach czerpiemy“ do słów: „... co odrzucić należy“.

3. Zadanie greckie. Oddz. I. Herod. IX. 16. od słów: Ἐχόντων δὲ τὸν πόνον — do: γενέσθαι ἐν Πλαταιῇσι τὴν μάχην. Oddz. II. Plat. Gorgias c. 79 od słów: ὥσπερ Ὀμηρος λέγει, διενείμαντο aż do słów: ὅλα δίκαια ἢ κρίσις ᾗ.

4. Zadanie polskie. Oddz. I. Wpływ oświaty greckiej na cywilizację innych narodów. — Oddz. II. Dlaczego cenimy Mickiewicza najwyżej z pośród naszych poetów?

5. Zadanie niemieckie. Oddz. I. Die Bedeutung der Entdeckung Amerikas für die europäischen Völker. — Oddz. II. Welche geschichtliche Persönlichkeit gefällt mir am besten und warum?

6. Zadanie matematyczne Oddz. I.

$$1. 3 \cdot 10^2 (3-x)(4-x) + 10.000 = 400 \cdot 10 (3-x)(4-x)$$

2. W jakiej szerokości geograficznej wynosi stopień równoleżnika 100 km.? (promień ziemi $r = 6377.4$ km).

3. Obliczyć roczne raty amortyzacyjne długu zaciągniętego na lat 20 w banku, który liczy procent składany 6%.

15.75
75
95
1025

Oddział II.

$$1. \quad \frac{x+y}{x-y} + 3 \frac{x-y}{x+y} = \frac{52}{x^2-y^2}$$
$$\frac{1}{x-y} + \frac{x-y}{x+y} = \frac{8}{x^2-y^2}$$

2. Rozwiązać trójkąt prostokątny, w którym suma obu przyprostokątni jest o 5m większa od przeciwprostokątnej, a jeden z kątów ostrych $\beta = 54^{\circ} 37' 16''$.

3. Przed ilu laty miał kapitał 10.200 złr., umieszczony na procencie złożonym $4\frac{1}{2}\%$, trzecią część dzisiejszej wartości?

Wykaz książek, które w r. szk. 1892/93 używane będą:

Religia. Klasa I. Schuster-Zieliński, Katechizm religii chrześcijańsko-katolickiej. Wyd. 2. Gródek 1888. Brosz. 50 cnt.; klasa II Ks. Dąbrowski, Historia biblijna zakonu starego. Wydanie 2. Stanisławów 1888. Brosz. 80 cnt.; klasa III. Ks. Dąbrowski, Historia biblijna zakonu nowego. Wydanie 2. Stanisławów 1889. Brosz. 80 cnt.; klasa IV. Jachimowski, Liturgia katolicka. Wydanie 2. Praga 1882. Opr. 1 zł. 10 cnt.; klasa V. Ks. Jachimowski, Dogmatyka ogólna. Wydanie 2. Lwów 1889. Opr. 1 zł. 30 cnt.; klasa VI. Ks. Jachimowski, Dogmatyka szczegółowa. Wydanie 2. Lwów 1889. Opr. 1 zł. 30 cnt.; klasa VII. Martin-Solecki, Etyka katolicka. Wydanie 2. Przemyśl 1885. Brosz. 1 zł. 20 cnt. Opr. 1 zł. 40 cnt.; klasa VIII. Jachimowski, Historia kościelna.

Język łaciński. Klasa I. Samolewicz, Zwięzła gramatyka języka łacińskiego. Wydanie 2. Lwów 1891. Opr. 60 cnt.; Samolewicz-Sołtysik, Przykłady łacińskie na I. klasę. Wydanie 5. Lwów 1891. Opr. 80 cnt.; klasa II. Samolewicz, Zwięzła gramatyka języka łacińskiego. Wydanie 2. Lwów 1891. Opr. 60 cnt.; Samolewicz, Przykłady łacińskie. Część II. Wydanie 3. Lwów 1887. Opr. 80 cnt.; klasa III. Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wydanie 5. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 20 cnt. Próchnicki, Ćwiczenia łacińskie dla klasy trzeciej. Wydanie 2, Lwów 1891. Opr. 1 zł. Cornelius Nepos, wydanie Kłaka; klasa IV. Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wydanie 5. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 20 cnt. Próchnicki, Ćwiczenia łacińskie dla klasy IV. Lwów 1888. Opr. 1 zł. Caesar, Commentarii de bello gallico wydanie Prammer-Bednarski. Ovidius, wydanie Grysar Skupniewicz; klasa V. Livius, wydanie Zingerle-Tempsky. Ovidius, wydanie jak w kl. IV. Samolewicz, Gramatyka języka łacińskiego. Wy-

danie 4. Lwów 1884. Brosz. 1 złr. 80 cnt.; klasa VI. Sallustius: Catilina Linker-Sołtysik. Vergilius, Eichler-Tempsky. Cicero I. in Catilinam Kornitzer-Sołtysik. Samolewicz, Gramatyka języka łacińskiego. Wydanie 4. Lwów 1884. Broszur. 1 zł. 80 cnt.; klasa VII. Cicero: Pro Milone, Nohl; In Verrem IV. Nohl-Tempsky; Laelius, Kornitzer-Sołtysik; Vergilius jak w VI kl. Samolewicz, Gramatyka języka łacińskiego. Wydanie 4. Lwów 1884. Brosz. 1 zł. 80 cnt.; klasa VIII. Horatius Grysar. Tacitus Annales, Müller-Tempsky. Samolewicz, Gramatyka języka łacińskiego. Wydanie 4. Lwów 1884. Brosz. 1 zł. 80 cnt.

Język grecki. Kl. III. Fiderer, Gram. grecka. (W druku). Schenkl-Lewicki-Parylak, Ćwiczenia greckie. Praga 1891. Brosz 1 zł. 50 cnt. Opr. 1 zł. 75 cnt.; klasa IV. Curtius-Hartel-Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego. Praga 1890. Brosz. 2 zł. Opr. 2 zł. 30 cnt. Schenkl-Lewicki-Parylak, Ćwiczenia greckie. Praga 1891. Brosz. 1 zł. 50 cnt. Opr. 1 zł. 75 cnt. klasa V. Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta. Lwów 1888. Opr. 1 zł. 20 cnt. Homera Iliada część I. wydanie Scheindler Sołtysik. Curtius-Hartel-Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego. Praga 1890. Brosz 2 zł. Opr. 2 zł. 30 cnt. Schenkl-Lewicki-Parylak. Ćwiczenia greckie. Praga 1891. Brosz 1 zł. 50 cnt. Opr. 1 zł. 75 cnt.; klasa VI. Fiderer Chrestomatya z pism Xenofonta. Lwów 1888. Opr. 1 zł. 20 cnt. Homera Iliada część I. i II. wydanie jak w kl. V. Herodot, wydanie Wilhelm. Samolewicz, Gramatyka języka greckiego. Wydanie 3. Lwów. Brosz. 2 zł. 50 cnt. Schenkl-Samolewicz, Ćwicz. greckie. Wyd. 4. Lwów. Brosz. 1 zł. 36 cnt.; kl. VII. Homera Odyssea Pauly-Wotke-Tempsky. Demostenes I. II. III. Olynt. Wotke-Tempsky. Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta. Lwów 1888. Opr. 1 zł. 20 cnt. Samolewicz, gramatyka języka greckiego. Wydanie 3. Lwów Brosz. 2 zł. 50 cnt.; klasa VIII. Plato Apol. Crit. Phaed. wyd. Lewicki; Sofokles Antygona, Szubert-Majchrowicz; Homera Odyssea jak w VII. kl. Samolewicz, Gramatyka języka greckiego. Wydanie 3. Lwów. Brosz. 2 zł. 50 cnt.

Język polski. Klasa I. Małecki, Gramatyka języka polskiego szkolna. Wyd. 8. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 10 cnt. Próchnicki i Wójcik, Wypisy polskie dla I. klasy. Lwów 1890. Opr.

1 zł.; klasa II. Małecki, Gramatyka języka polskiego szkolna. Wydanie 8. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 10 cent. Wypisy polskie dla II. kl. Wydanie 5. Lwów 1884. Brosz. 1 zł.; klasa III. Małecki, Gramatyka języka polskiego. Wydanie poprzednio używane. Wypisy polskie na kl. III. Wydanie 5. Lwów 1839. Brosz. 1 zł. 05 cent; klasa IV. Małecki, Gramatyka języka polskiego. Wydanie poprzednio używane. Wypisy polskie na kl. IV. Wydanie 2. Lwów 1888. Brosz. 1 zł. 33 cent.; klasa V. Próchnicki, Wypisy polskie dla klasy piątej. Lwów 1888. Opr. 1 zł. 50 cent; klasa VI. Wypisy polskie Stan. Tarnowskiego i J. Wójcika. Część I. Lwów 1899. Opr. 1 zł. 85 cent; klasa VII. Wypisy polskie Stan. Tarnowskiego i J. Wójcika. Część I. Lwów 1890. Opr. 1 zł. 85 cent. Wypisy polskie Stan. Tarnowskiego i Fr. Próchnickiego. Część II. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 85 cent. Nadto następujące dzieło w całości: Barbara Radziwiłł. Felińskiego, wyd. Mrówki; klasa VIII. Wypisy polskie Stan. Tarnowskiego i Fr. Próchnickiego. Część II. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 85 cent. Nadto następujące dzieło w całości: Juliusz Cezar Szekspira, wyd. Bibliot. dla młod. Tow. Naucz. szkół wyż.

Język niemiecki. Klasa I. L. German i K. Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla klasy pierwszej. Wydanie 3. Lwów 1891. Opr. 80 cent.; klasa II. L. German i K. Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla klasy drugiej. Wydanie 2. Lwów 1891. Opr. 1 zł.; klasa III. L. German i K. Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla klasy trzeciej. Lwów 1890. Opr. 1 złr. 20 ct. Petelenz, Deutsche Grammatik, Kraków 1890. Opr. 1 złr.; klasa IV. L. German i K. Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla klasy czwartej. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 20 cent. Petelenz, Deutsche Grammatik. Kraków 1890. Opr. 1 zł.; klasa V. Prosch u. Wiedenhofer, Deutsches Lesebuch für öster. Obergymn. I. Band. Wien 1885. Opr. 1 zł. 20 cent.; klasa VI. Lampel Deutsches Lesebuch für die oberen Classen österr. Gymn. I. Theil. Wien 1885. Opr. 1 zł. 46 cent.; klasa VII. Strzemcha, Geschichte der deutschen Nationalliteratur 5. Auflage. Brünn 1891. Broszur. 1 zł. Następujące dzieła w wydaniu Graesera, aprobowane przez c. k. Radę szkolną krajową: Göthe: Wahrheit u. Dichtung,

Iphigenie auf T. Torquato Tasso; Schiller: drobniejsze poe-
zye; klasa VIII. Strzemcha, Geschichte der deutschen
Nationalliteratur. 5. Auflage. Brünn 1891. Broszur. 1 zł.
Następujące dzieła w wydaniu Graesera, aprobowane
przez c. k. Radę Szkolną krajową: Goethe: Hermann.
u. Dorot., Schiller: Wallenstein (cały) Marya Stuart, Jungfr.
v. Orl., Braut v. Mess; Körner: Zriny.

Geografia i historia powszechna. Klasa I. Benoni i Tatomir.
Krótki rys geografii. Wydanie 5. Lwów 1890 Opr. 60 cnt;
klasa II. Baranowski i Dziedzicki, Geografia powszechna.
Wyd. 5. Lwów 1892. Welter-Sawczyński, Dzieje powsze-
czne skrócone. Część I. Wyd. 5. Kraków 1886. Brosz.
80 cnt.; klasa III. Baranowski i Dziedzicki, Geografia po-
wszechna. Wyd. 5. Lwów 1891. Opr. 1 zł. 40 cnt. Welter-
Sawczyński, Dzieje powszechne skrócone. Część II. Wyd. 5.
Kraków 1888. Brosz. 1 zł; kl. IV. Welter-Sawczyński, Dzieje
powszechne skrócone. Część III. Wyd. 5. Kraków 1891.
Brosz. 1 zł Majerski, Geografia austr.-węgierskiej monar-
chii Wydanie 2 (W druku); klasa V. Zakrzewski, Historia
powszechna. Część I. Kraków 1891. Opr. 1 zł. 40 cnt;
klasa VI. Zakrzewski, Historia powszechna, Część I. Kra-
ków 1891 Opr. 1 zł. 40 cnt. Zakrzewski, Historia po-
wszechna. Część II. Kraków 1892 (W druku).; klasa VII.
Gindely-Markiewicz, Dzieje nowożytne Wydanie 1. 2. Rze-
szów 1886. Opr. 1 zł. 80 cnt Lewicki, Zarys dziejów Pol-
ski i krajów ruskich z nią połączonych. Wyd. 2. Kraków
1888. Brosz. 1 zł. 50 cnt.; klasa VIII. Tomek Markiewicz,
Dzieje monarchii austr. węg. Rzeszów 1887. Brosz. 1 zł.
40 cnt. Lewicki, Zarys dziejów Polski i krajów ruskich
z nią połączonych. Wyd. 1. i 2. Kraków 1888. Brosz. 1 zł.
50 cnt. Szaraniewicz, Opis monarchii austr. węg. Wydanie
3. Lwów 1886. Brosz. 1 zł. Opr. 1 zł. 20 cnt.

Matematyka. Klasa I. Zajączkowski, Początki arytmetyki. Część
I. Wyd. 3. Lwów 1891 Opr. 90 cnt. Moćnik-Maryniak,
Geometrya poglądowa. Część I. Wyd. 6. Lwów 1889. Opr.
85 cnt.; klasa II. Zajączkowski, Początki arytmetyki. Część
I. Wydanie 3. Lwów 1891. Opr. 90 cnt. Moćnik-Maryniak,
Geometrya poglądowa. Część I. Wyd. 6. Lwów 1889. Opr.
85 cnt.; klasa III. Zajączkowski, Początki arytmetyki i al-

gebry. Część II. Wyd. 2. Lwów 1891. Opr. 80 cent. Moćnik-Maryniak, Geometrya poglądowa. Część II. Wyd. 4. Lwów 1891. Opr. 85 cent.; klasa IV. Zajączkowski, Początki arytmetyki i algebry. Część II. Wyd. 2. Lwów 1891. Opr. 80 cent. Moćnik-Maryniak, Geometrya poglądowa. Część II. Wyd. 4. Lwów 1891. Opr. 85 cent.; klasa V. Baraniecki, Algebra. Kraków 1892. (W druku). Moćnik-Stanecki, Geometrya dla wyższych klas. Wyd. 3. Lwów 1889, Opr. 2 zł. 65 cent.; klasa VI. Dziwiński, Zasady algebry. Lwów 1891. Opr. 2 zł. 20 cent. Moćnik-Stanecki, Geometrya dla wyższych klas. Wydanie 3. Lwów 1889. Opr. 2 zł. 65 cent. Logarytmy Adama. Opr. 65 cent.; klasa VII. Moćnik-Stanecki, Geometrya dla wyższych klas. Wyd. 3. Lwów 1889 Opr. 2 zł. 65 cent. Logarytmy Adama. Opr. 65 cent.; klasa VIII. Moćnik-Stanecki, Geometrya dla wyższych klas. Wydanie 3. Lwów 1889. Opr. 2 zł. 65 cent. Logarytmy Adama. Opr. 65 cent.

Fizyka. Klasa III. Soleski, Nauka fizyki. Wyd. 2. Lwów 1890. Opr. 1 zł. 30 cent.; klasa IV. Soleski, Nauka fizyki, Wyd. 2. Lwów 1890. Opr. 1 zł. 30 cent.; klasa VII. Kaweck i Tomaszewski, Fizyka dla wyższych klas szkół średnich. Kraków 1892. (W druku). klasa VIII. Soleski, Wykład nauki fizyki. Lwów 1883 Brosz. 3 zł.

Historia naturalna. Nowicki, Zoologia. Wydanie 6. Kraków 1890. Opr. 1 zł. 50 cent.; klasa II. Nowicki, Zoologia. Wydanie 6. Kraków 1890. Opr. 1 zł. 50 cent. Rostafiński, Botanika szkolna na klasy niższe. Wydanie nowe. Kraków 1892. Opr. 1 zł. 20 cent.; klasa III. Łomnicki, Mineralogia dla niższych klas. Wydanie 2. Lwów 1888. Brosz. 60 cent.; klasa V. Łomnicki, Mineralogia i geologia, Wydanie 3. Lwów 1891. Opr. 80 cent. Rostafiński, Botanika szkolna dla klas wyższych. Kraków 1886. Brosz. (Cena zniżona) 1 zł.; klasa VI. Petelenz, Zoologia dla klas wyższych szkół średnich. Lwów 1892. Brosz. 1 złr. 50 cent,

Propedeutyka filozofii. Klasa VII. Kozłowski, Logika elementarna, Lwów 1891. Opr. 70 cent.; klasa VIII. Crüger-Sawczyński, Zarys psychologii. Brosz. 1 zł.

STATYSTYKA UCZNIÓW.

Uwaga: Liczby mniejsze po prawej stronie w górze, oznaczają uczniów prywatnych.

K L A S A															Razem	
I.		II.		III.		IV.		V.		VI.		VII.		VIII.		
a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a		b
I. Liczba uczniów.																
Przy końcu roku szkolnego 1891																
Na początku roku szk. 1892 publ. i przyw.																
W ciągu roku wstąpiło																
Razem przyjęto ucz. publ. i przyw.																
Między nimi:																
I. Obcych: a) z promocyą.																
b) repetentów																
II. Naszych: a) z promocyą																
b) repetentów																
W ciągu roku wystąpiło																
Liczba uczniów z końcem r. 1892																
Między tymi było:																
a) publicznych																
b) prywatnych																
2. Według miejsca urodzenia.																
I. Monarchia austro-węg.																
1. Miasto Kraków																
2. Wks. Krakowskie																
3. Galicya																
4. Morawa																
5. Czechy																
6. Węgry																
7. Śląsk																
II. Gos. niemieckie.																
1. Wks. Poznańskie																
2. Śląsk pruski																

III. Gos. rosyjskie.

1. Król. Polskie	4	2	4	7	—	—	2	8	2	1	1	1	3	4
2. Wołyn	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
3. Podole	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Ukraina	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5. Litwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Rosya	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III. Szwajcarya														
IV. Francya	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V. Rumunia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI. Ameryka	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Razem	39	35	34	36	49	—	49	50	31	26	24	26	35	37

3. Według języka ojczystego było:

Mówiących po polsku	39	35	34	35	49	—	48	31	26	24	25	34	37	28
" niemiecku	—	—	—	1	—	—	2	—	—	—	—	1	—	—
Razem	39	35	34	36	49	—	50	31	26	24	26	35	37	28

4. Według wyzn. relig. było:

Wyznania rzymsko-katolickiego	37	34	29	34	45	—	44	29	25	23	21	34	31	23
" grecko-katolickiego	1	1	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	1	—
" ewangelickiego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" ormiańsko-katolickiego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" mojżeszowego	1	—	5	2	3	—	6	2	1	1	4	1	6	2
Razem	39	35	34	36	49	—	50	31	26	24	26	35	37	28

5. Wiek uczniów:

Lat 11 miało	10	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12 "	18	9	5	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13 "	16	3	16	17	21	18	—	—	—	—	—	—	—	—
14 "	3	2	6	5	14	16	—	—	—	—	—	—	—	—
15 "	1	1	2	4	9	11	—	—	—	—	—	—	—	—
16 "	1	1	3	3	2	7	—	—	—	—	—	—	—	—
17 "	—	—	1	—	2	8	—	—	—	—	—	—	—	—
18 "	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19 "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20 "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21 "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
22 "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23 "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24 "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Razem	39	35	34	36	49	—	50	31	26	24	26	35	37	28

Pomoc koleżeńska uczniów.

W oddzielnych klasach utrzymywali uczniowie pomoc koleżeńską pod kontrolą swych gospodarzy i wspierali ubogich kolegów swoich w razie potrzeby w porozumieniu z gospodarzami klas.

Zresztą w ogóle dla uczniów całego gimnazjum :

Zostało z roku 1890/1	128	złr.	92	ct.	w.	a.
N. N. z Warszawy złożył	6	"	80	"	"	"
W. ks. Bok	1	"	—	"	"	"
JWP. Benedykt hr. Tyszkiewicz	100	"	—	"	"	"
JWP. Jaroszyński.	20	"	—	"	"	"
Uczeń kl. IVa	3	"	20	"	"	"
Uczniowie kilku klas razem	5	"	—	"	"	"
JWP. Dyrektor J. Stawarski	5	"	—	"	"	"
Szawłowski z kl. VI	2	"	—	"	"	"
Klasa IIb na Pomoc kol.	11	"	45	"	"	"
Z dobrowolnych datków na książki	4	"	30	"	"	"
Razem. . .	287	"	67	ct.	w.	a.

Z tego wydano :

Jako dopłatę do opłaty szkolnej dla 5 uczniów	28	złr.	—	ct.	w.	a.
Jako wsparcie dla ucznia kl. IIb	11	"	45	"	"	"
Na 126 książek dla ubogich uczniów	140	"	1	"	"	"
Razem. . .	179	złr.	46	ct.	w.	a.

Pozostaje na rok przyszły 108 złr. 21 ct. w. a. Kwoty tej użyje się przeważnie na zakupno nowo zaprowadzonych książek szkolnych do biblioteki ubogich uczniów.

Szczegółowe sprawozdanie. Wzajemna pomoc uczniów kl. VIIIb posiadała jako pozostałość z kl. VII: 97 złr. 12 ct. w. a.,

a zebrano z wkładek w r. b. 27 złr. 71 ct. w. a., razem 124 złr. 83 ct. w. a. Wydano na książki 11 złr. 55 ct. w. a., dopłacono do opłaty szkolnej 40 złr. w. a.; wydatki wynosiły razem 51 złr. 55 ct. w. a. Z reszty 72 złr. 28 ct. w. a. korzystali uczniowie, jako pożyczek.

Uczniowie przeszłorocznej kl. VIII przeznaczyli kwotę 17 złr. 83 ct. w. a., złożoną w Kasie Oszczędności w ksiąieczce N. 125 327 na stypendyum jubileuszowe im. byłych uczniów gimn. Ś. Anny.

Pewien obywatel Królestwa Polskiego ofiarował dla ucznia klasy VIII złoty zegarek. Dar ten otrzymał uczeń klasy VIIIa, którego koledzy wybrali, po egzaminie dojrzałości.

B. dyrektor gimn. Ś. Anny WP. J. Stawarski ofiarował 100 złr. w. a. na pomnożenie funduszu stypendyjnej fundacyi im. Ad. Mickiewicza. Kwotę tę przesłano wys. Wydziałowi Krajowemu, który pokwitował ją d. 20 kwietnia 1892 L. 19.535.

Z daru hr. Tyszkiewicza otrzymaliśmy 7 ubrań 9 par obuwia, które rozdano pomiędzy 18 uczniów. Z daru JWP. Emila Olszewskiego 25 złr., które rozdzielono w ten sposób, że 5 złr. otrzymał uczeń z IVb, a 2 złr. uczeń z IIIa na opłatę szkolną, drugi uczeń z IVb klasy wsparcie 5 złr., jeden uczeń z Va — 5 złr. na ubranie; — uczeń z VI klasy 8 złr. na wikt.

Nabytek tegoroczny do księgozbiorów i muzeów.

A). Biblioteka nauczycielska.

1) Religia: 4 dzieła w 5 tomach. 2) Filozofia: 11 dzieł w 12 t. 3) Pedagogika: 15 dzieł w 15 t. 4) Estetyka: 5 dzieł w 5 t. 5) Dzieła pomocnicze do jęz. łacińskiego: 12 dzieł w 19 t. 6) Dzieła pomoc. do j. greck.: 4 dzieła w 5 t. 7) Filologia łac. 4 dzieł w 51 t. 8) Filologia grec.: 8 dzieł w 10 t. 9) Jęz. nie-

miocki: 18 dzieł w 30 t. 10) Jęz. polski: 24 dzieł w 28 t. 11) Historia: 33 dzieł w 49 t. 12) Geografia: 17 dzieł w 20 t. 13) Matematyka: 17 dzieł w 20 t. 14) Fizyka: 13 dzieł w 16 t. 15) Historia natur.: 5 dzieł w 7 t. 16) Słowniki: 1 dzieło w 1 t. 17) Czasopism polskich 8, niem. 7. 18) Historia oświaty: 2 dzieła w 4 t. 19) Rozmaite: 12 dzieł w 14 t. 20) Ilustracje 3. 21) Lingwistyka: 1 dzieło.

Dary: 1) Wydawnictwa Akademii Umiej. w Krakowie. 2) Wydawnictwa kasy im. Mianowskiego, dzieł 41 w tyluż tomach. 3) prof. W. Niemiec 3 dzieła w tyluż tomach. 4) prof. Bojarski 1 dzieło w 3 tomach.

B). Gabinet historyi naturalnej.

1) *Castor Canadensis*, bóbr kanadyjski. 2) *Mustela sibellina*, sobol. 3) *Mustela sibellina*, odmiana biała. 4) *Protopterus anectens*. — Gabinet otrzymał od Benedykta Tyszkiewicza ucznia V kl. i Edwarda Tyszkiewicza ucznia II kl. 2 okazy soboli, z tych jeden biały, odmiana bardzo rzadka.

C). Gabinet fizyczny.

1) Waga demonstracyjna. 2) Przyrząd Ampère'a do okazania działania dynamicznego prądów. 3) Grad elektryczny. 4) Przyrząd Hoffmann'a do elektrolizy wody. 5) Dyament do rznięcia szkła. 6) Kilka modeli geometrycznych.

D). Nabytek do nauki rysunków.

L'Ornement d'après les Plâtres de l'Ecole des Beaux Arts par Hebert.

WYNIK EGZAMINU DOJRZAŁOŚCI.

Do egzaminu przystąpiło a) uczniów publicznych .	53
b) eksternistów	4
Razem . . .	57

Z uczniów publicznych otrzymało:

Świadectwo dojrzałości z odznaczeniem	9
„ dojrzałości	34
Może poprawić egzamin z jednego przedmiotu . .	9
Reprobowano na rok	1
Razem . . .	53

Z eksternistów:

Otrzymało świadectwo dojrzałości	2
Może poprawić egzamin z jednego przedmiotu . .	1
Reprobowano na rok	1
Razem . . .	4

Z 45 abiturientów, którzy otrzymali świadectwo dojrzałości, udaje się:

Na teologią	4
Na prawo	15
Na medycynę	9
Na filozofią	8
Na technikę	5
Do szkoły rolniczej	2
Do akademii handlowej	1
Do szkoły wojskowej	1

Czytelnia dla uczniów wyższego i niższego gimnazjum.

W bibliotece uczniów wyższego gimnazjum znajdowało się na początku roku szkolnego 1891/2 dzieł 825. W ciągu roku zakupiono dzieł: 18 polskich, 1 niemieckie (dar c. k. wys. minist. wojny) w 62 tomach. Uczniowie klas wyższych wypożyczyli w b. r. szkol. 983 tomów polskich i niemieckich. Najczęściej korzystała z biblioteki: klasa VII, po niej klasa VI, VIIIa i Vb, a ostatnie miejsce w lekturze zajmują klasy Va i VIIIb.

Odbieraniem i rozdawaniem książek zajmowali się w ciągu pierwszego półrocza uczniowie VIIIa kl.: Komar Edward i Brochocki Tadeusz, a gdy ci z powodu zbliżającego się egzaminu dojrzałości ustąpili, zastąpili ich w drugim półroczu uczniowie kl. VII: Dobrzycki, Domański, Laberszek i Sommer.

Obecnie akademicy, uczniowie, którzy zeszłego roku ukończyli gimn. pp. Gans i Fischer złożyli 11 złr. 90 cnt. na rzecz biblioteki; za te pieniądze kupiono „Żywot Mickiewicza“ napisany przez syna T. 2.

Biblioteka uczniów niższego gimnazjum obejmowała z początkiem roku szkolnego dzieł 285 w 352 tomach. — W b. r. szkolnym zakupiono 13 dzieł w 15 tomach; wskutek tego jest w niej 298 dzieł w 367 tomach.

W ciągu b. r. wypożyczyli uczniowie książek polskich i niemieckich ogółem 1228, t. j. o 394 więcej niż w roku poprzednim. — Najwięcej korzystali z biblioteki uczniowie klasy IIIb (265 książek). IIIa (174) i IIa (161); w innych klasach wypożyczono: IVb (147), Ia (133), IVa (131), IIb (124), Ib (92).

Przy rozdawaniu i odbieraniu książek pomagał stale zawia-
dowcy uczeń klasy IVb Łaszczyński, za co należy mu się uznanie.

KRONIKA ZAKŁADU.

Rok szkolny 1891/2 rozpoczęto dnia 3 września uroczystem nabożeństwem w kościele św. Anny.

W składzie nauczycieli zaszły w czasie feryj i w ciągu roku następujące zmiany:

Wysoka c. k. Rada Szk. Kraj. rozp. z d. 23 lipca 1891 L. 10423 zamianowała zastępcą nauczyciela w gimnazjum św. Anny p. Wojciecha Błotnickiego, a przeniosła do III. gimnazjum w Krakowie tutejszego zastępcę naucz., p. Antoniego Lenczowskiego. JE. Pan Minister W. i O. rozp. z d. 10 sierpnia 1891 L. 16288 przydzielił do tutejszego gimnazjum rzeczywistego nauczyciela c. k. gimnazjum Rzeszowskiego, p. Andrzeja Gąsiorowskiego, w tym samym charakterze; rozp. z d. 21 sierpnia 1891 L. 16796 zamianował tutejszego zastępcę naucz., p. Franciszka Chowańca, rzeczywistym nauczycielem w gimnazjum Jarosławskiem. Wys. Rada Szk. Kr. rozp. z d. 30 sierpnia 1891 L. 14940 przeniosła: tutejszego zastępcę naucz., katechetę ks. Franciszka Świderskiego, do gimnazjum w Wadowicach; rozp. z d. 3 września 1891 L. 16403 zastępcę naucz., katechetę ks. Jana Fiałka, z gimnazjum św. Jacka do gimnazjum św. Anny; rozp. z d. 7 września 1891 L. 17047 tutejszych zastępców nauczycieli, p. Władysława Bojarskiego do szkoły realnej w Krakowie, a p. Michała Dawczyńskiego do gimnazjum Tarnowskiego; zamianowała zastępcami nauczycieli w tutejszym zakładzie p. Wojciecha Cacha rozp. z d. 20 listopada 1891 L. 21925, a p. dra Zygmunta Zapałę rozp. z d. 16 stycznia 1892 L. 812. Temże rozporządzeniem zmniejszyła ilość godzin nauki na czas II. półrocza panom Wojciechowi Błotnickiemu i Józefowi Szafranowi. Rozporządze-

niem z tego samego dnia przeniosła tutejszego zastępcę naucz., p. Floryana Łozińskiego, do gimnazjum w Stanisławowie, a rozp. z d. 2 lutego 1892 L. 47 zamianowała zastępcą katechety w tutejszym zakładzie, ks. Józefa Kolbusza, w miejsce ks. Jana Fiałka, który z swojej posady zrezygnował.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 4 września 1891 zamianował JE. Pan Minister W. i O. reskr. z d. 22 grudnia 1891 L. 26610 rzeczywistego nauczyciela gimnazjum w Nisie na Szląsku Pruskim, dra Antoniego Danysza, rzeczywistym nauczycielem w gimnazjum św. Anny. Nominacya ta staje się prawomocną z chwilą, kiedy się dr. Danysz do czynności nauczycielskich zgłosi, co nastąpi z dniem 1 lipca 1892.

Reskr. z d. 11 stycznia 1892 L. 242 zamianował JE. Pan Minister W. i O. tutejszego zastępcę nauczyciela, dra Wincetego Śmiałka, prowizorycznym nauczycielem w IV. gimnazjum we Lwowie, a reskr. z d. 27 stycznia 1892 L. 1516 przyzwolił na przydzielenie go do gimnazjum św. Anny w Krakowie na czas II. półrocza 1891/2.

JE. P. Minister W. i O. reskr. z d. 4 sierpnia 1891 L. 16195 przyznał prof. Leopoldowi Świerzowi czwarty dodatek pięcioletni i udzielił mu urlopu do końca listopada 1891 z powodu choroby; reskr. zaś z d. 11 listopada 1891 L. 23871 przeniósł go w stały stan spoczynku.

Ponieważ p. Walery Eliasz, który przez 19 lat z szczerem zamiłowaniem i z prawdziwym pożytkiem udzielał młodzieży gimnazjum św. Anny nauki rysunków, z posady nauczycielskiej w dniu 13 listopada 1891 zrezygnował, przeto poruciła W. Rada Szk. Kr. tę naukę p. Stanisławowi Tondosowi rozp. z d. 23 listopada 1891 L. 22513.

Rozporządzeniem z d. 4 października 1891 L. 18658 poruciła W. Rada Szk. Kr. naukę kaligrafii w tutejszym zakładzie p. Wojciechowi Niemcowi.

JE. P. Minister W. i O. reskr. z d. 27 października 1891 L. 22373 zezwolił, by rzeczywistemu nauczycielowi tutejszemu, ks. katechecie drowi Józefowi Rychlakowi, poruczono wykład języków orientalnych w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Zaraz z początkiem b. r. szk. przeniesiono klasy, które w domu W. Götza były pomieszczone, do zabudowania Konwentu OO. Pijarów na mocy rozp. W. Rady Szk. Kr. z d. 19

sierpnia 1891 L. 15154; nadzór nad młodzieżą w tym budynku z powodu jego znacznej odległości od budynku głównego, poruciła W. Rada Szk. Kr. rzeczywistemu nauczycielowi, p. Andrzejowi Gąsiorowskiemu, rozp. z d. 8 października 1891 L. 19084

Egzamin dojrzałości w terminie jesiennym, cały i poprawczy odbył się w dniach 14—21 września piśmienny, a w dniach od 22—26 września ustny pod przewodnictwem c. k. Inspektora szkół średnich, WP. dra Ludomiła Germana.

W dniu 4 października obchodziło gimnazjum imieniny Najjaśniejszego Pana, a w dniu 19 listopada imieniny Najjaśniejszej Pani uroczystem nabożeństwem w kościele św. Anny.

Jak w przeszłym roku, tak również w tym pozwolił JE. Książę Kardynał Albin Sas Dunajewski pismem z d. 5 listopada 1891 L. 4354, aby nabożeństwa w niedziele i święta odprawiały się w sali amfiteatralnej od 1 listopada 1891 do 1 maja 1892. Wydatki z tego powodu konieczne opędzono z dobrowolnych składek Rodziców młodzieży szkolnej, które przyniosły razem 32 zł. 99 ct. w. a. Z tego sprawiono dywan za 20 zł. w. a., wydano na naprawę ołtarza, stopnia i ławek 11 zł. 70 ct., przełanie świec i inne drobne sprawunki 1 zł. 29 ct. w. a., razem 32 zł. 99 ct. w. a.

Dnia 4 grudnia 1891 odwiedził nasz zakład JE. Pan Namieśnik Kazimierz hr. Badeni; przybywszy przed godziną 8-mą, przysłuchiwał się nauce w czterech klasach i opuścił zakład po godzinie 10.

Dnia 7 grudnia 1891 odbył się wieczorek deklamacyjno-muzykalny, urządzony przez młodzież ku uczczeniu pamięci Adama Mickiewicza.

Dwaj uczniowie w ubiegłym roku szkolnym przenieśli się do wieczności: dnia 26 października jeden z najzdolniejszych i najlepszych w całym gimnazjum, Józef Ptaszyński z kl. VII., a dnia 13 grudnia pilny, staranny uczeń kl. IIIb, Stanisław Sorg. Ostatnią przysługę oddali im koledzy, biorąc gremialnie udział w obrzędzie pogrzebowym

Były katecheta gimnazjum św. Anny, ks. infułat Ludwik Bober, zmarł d. 9 listopada 1891. Uczniowie gimnazjalni odprowadzili zwłoki zmarłego na miejsce wiecznego spoczynku.

Magistrat miasta Krakowa polecił rozporządzeniem z d. 19 grudnia 1891 L. 34806 zamknąć budynek gimnazjum św. Anny

z powodu spadania dachówek i odpadania wyprawy z gzymsu ponad korytarzami I. piętra, aż wykonane zostaną środki zaradzające niebezpieczeństwu. Orzeczenie to zniósł JE Pan Namieśnik telegramem z d. 22 grudnia 1891.

W dniu 21 kwietnia 1892 odwiedził nasz zakład JW. Pan Wiceprezydent Rady Szk. Kr. dr. Michał Bobrzyński i przysłuchował się nauce w trzech klasach.

Dnia 5 maja odbyło się nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Najj. Cesarzowej Maryi Anny, a d. 28 czerwca za spokój duszy ś. p. Najj. Cesarza Ferdynanda.

W maju ofiarował w darze prof. dr. Jordan popiersie z terrakoty ks. Konarskiego, wykonane przez artystę rzeźbiarza p. Błotnickiego. Na tem miejscu składam Szanownemu Ofiarodawcy serdeczne podziękowanie. Popiersie umieszczono na razie w kancelaryi gimnazyalnej.

Piśmienny egzamin dojrzałości w terminie letnim odbył się w dniach 9—13 maja; ustny w dniach 7—18 czerwca pod przewodnictwem profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego WP. dra Wincentego Zakrzewskiego. Po egzaminie d. 19 czerwca dyrektor przemówił stosownie do abiturjentów, wręczył im świadectwa.

Rok szkolny zakończono dnia 30 czerwca uroczystem nabożeństwem, po którym otrzymali uczniowie świadectwa za II. półrocze.

W przeszłorocznem Sprawozdaniu zapowiedziano, że restauracya całego budynku i budowa II piętra rozpocznie się prawdopodobnie z początkiem lipca 1892 r. Gdy już plany w tym celu były gotowe i po długich staraniach fundusze przez Wys. c. k. Ministerstwo W. i O. przyrządzone, sprzeciwili się projektowi pp. Konserwatorowie

Sprawa fizycznego rozwoju młodzieży.

W myśl reskryptu Wys. c. k. Rady Szkol. Kr. z dnia 17 października 1890, L. 17.498 starano się pod każdym względem zadość uczynić woli JE. Pana Ministra W. i O., wyrażonej w rozp. z d. 15 września 1890 L. 9097, aby popierać fizyczny rozwój młodzieży.

Konferencya w sprawie zabaw i ćwiczeń fizycznych odbyła się dnia 8 grudnia 1891.

Uczniowie gimnazjum św. Anny pobierali naukę gimnastyki w „Sokole“ po 2 godziny w tygodniu, w dwóch oddziałach: pierwszy oddział tworzyły klasy: I ab, II ab i III. ab. drugi; IVa-b, Va-b, VI, VII i VIIa-b.

Na ślizgawkę uczęszczali uczniowie częścią do parku krakowskiego, częścią na staw Towarzystwa łyżwiarskiego w Krakowie. Kąpieli używali w stawie Parku krakowskiego.

Oprócz wycieczki większej, zwanej majówką, która się odbyła dnia 25 maja, pp. gospodarze klas i inni nauczyciele zabierali młodzież na dalsze spacer, jak na kopiec Kościuszki, Wolę Justowską, Paniańskie Skały i t. d. i to nietylko w lecie, ale także w pogodne dni zimowe.

Do parku Dra Jordana uczęszczała młodzież codziennie, biorąc udział w zabawach tam urządzanych. Zresztą, ponieważ gimnazjum nie ma ani ogrodu, ani większego stosownego placu, korzystali uczniowie w czasie przestanków z podwórca szkolnego, swobodnego ruchu tu używając.

Ważniejsze rozporządzenia Władz Szkolnych.

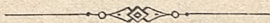
Według reskryptu W. Rady Szkol. Kraj. z d. 13 paździer. 1891 r., L. 19.482 rozporządził J. E. p. Minister W. O. d. 28 września 1891 l. 19.945, aby nauki religii mojżeszowej udzielano uczniom wyz. izrael. wszystkich szkół krakowskich wspólnie. Uczniowie trzech najniższych klas tworzą ze względu na większą ich ilość po dwa oddziały równorzędne dla każdej klasy; uczniowie klas od 4-tej do 8-mej po jednym oddziale. Nauki udziela od 1 lutego 1892 Dr. Samuel Landau w pols. języku po jednej godzinie tygodniowo w każdym oddziale; razem 11 godzin tygodniowo.

Dnia 4 lutego 1892, L. 1186 przesłała W. Rada Szk. Kr. odpis okólnika c. k. Namiestnictwa z dnia 11 stycznia 1892, l. 82.421 wydanego do wszystkich c. k. Starostw i c. k. Dyrekcyi Policji we Lwowie i Krakowie tej treści, aby ze względu na dostrzeżone nadużycia antykwarzy i handlarzy książek szkolnych przy kupnie i sprzedaży tychże szczególnie od niedorośleń — licencyę na sprzedaż książek szkolnych wydawano tylko z zastrzeżeniem jej odwołania w razie, gdyby dostrzeżono postępowanie niezgodne z przepisami, lub przeciwnie obyczajności i aby uwzględniano przy wydawaniu licencji w myśl §. 21 ustawy przemysłowej i §. 3 ustawy prasowej jak najściślej potrzebę miejscową takiej sprzedaży, stopień wykształcenia i charakter osoby ubiegającej się o licencyę, a to w celu ochrony młodzieży szkolnej od złych wpływów moralnych i strat materyalnych, które się często przy sprzedawaniu i kupowaniu szkolnych, oraz przy wypożyczaniu książek do czytania treści szkodliwej zdarzają.

Według reskr. W. Rady Szk. Kr. z d. 31 stycznia 1892 L.

24 288 polecił J. E. P. Minister W. i O., aby naukę rysunków odręcznych urządzić według nowego planu, ogłoszonego d. 17 czerwca 1891 r. L. 9.193, a według rozp. W. Rady Szk. Kraj. z d. 11 lutego 1892. L. 2 162 wydało W. Ministerstwo W. i O. dodatkowe rozporządzenie, mocą którego zniosło, przy nauce rysunków odręcznych dawniejsze wykazy środków naukowych a nakazało począwszy od r. szkol. 1892/3 posługiwać się środkami naukowymi, jakie poleca wykaz c. k. wydawnictwa książek szkolnych w Wiedniu.

Okólnikiem z d. 25 marca 1892, L. 4.646 podaje W. Rada Szk. Kr. do wiadomości zawiadomienie J. E. P. Ministra W. i O. z d. 1 marca 1892 L. 23.250, iż począwszy od r. 1893 będzie wstawioną na razie na 3 lata do preliminarza rządowego kwota 10 000 złr, przeznaczona na stypendya, nadawać się mające na czas letniego półrocza i zarazem głównych feryi w celu odbycia podróży naukowych do Włoch i Grecyi, w kwocie 800 – 1000 złr. profesorom i suplentom, którzy uzyskali zupełną kwalifikację nauczycielską z filologii klasycznej lub z geografii i historii, jeżeli odbyli przynajmniej 3-letnią służbę jako samodzielni nauczyciele w szkołach średnich i znają dydaktyczne potrzeby szkół średnich o tyle, aby po powrocie mogli skuteczniej przysposobić uczniów do zrozumienia życia umysłowego i cywilizacji klasycznych narodów starożytnego świata.

KLASYFIKACYA UCZNIÓW.

(Tłusciejszy druk oznacza stopień pierwszy z odznaczeniem).

Klasa I. A.

Uczniów klasyfikowanych 39.

Smolarski Władysław	Krudzielski Zdzisław	Stuhr Rudolf
Ćwikowski Artur	Lessel Stanisław	Świątek Julian
Dubowski Jan	Podoba Jan	Walczak Mieczysław
Gorzkowski Bogdan	Pruszyński Wirgiliusz	Wasyłyszyn Zygmunt
Józefczyk Zygmunt	Rybiński Mieczysław	Wilusz Eustachy
Kamiński Adolf	Schwarz Leon	Wójcicki Hipolit
Krengel Ożias	Sobolewski Stanisław	Ziemiński Stefan

Stopień drugi otrzymał 1, stopień trzeci 13; do egzaminu poprawczego przeznaczono 4.

Klasa I. B.

Uczniów klasyfikowanych 35.

Drozdowski Klemens	Gebhardt Kamil	Rozegnał Karol
Sadowski Zygmunt	Kalec Franciszek	Senft Wiktor
Smoleński Jerzy	Kalicki Feliks	Sieroń Eugeniusz
Wątopek Józef	Komorowski Wieńczysław	Skalski Józef
Bandrowski Adam	Martynowicz Adam	Skulski Adam
Bromowicz Ferdynand	Masłowiec Jakób	Sokołowski Michał
Chłipański Józef	Muszyński Franciszek	Świądrowski Kazimierz
Czeżowski Mieczysław	Potrzebiński Roman	Turowski Stanisław
Gancarczyk Józef	Puchała Paweł	Wartalski Stanisław

Stopień drugi otrzymało 5, stopień trzeci 1; do egzaminu poprawczego przeznaczono 2.

Klasa II. A.

Uczniów klasyfikowanych 34.

Dubowski Fraeciszek	Basiński Tadeusz	Kawaler Michał
Fischer Władysław	Bielenin Anastazy	Lenik Eugeniusz
Gabrys Józef	Firganek Kazimierz	Münnich Józef
Koncewski Maryan	Goldstein Alfred	Pruszkowski Kazimierz
Lach Stanisław	Grondalczyk Ludwik	Reiss Józef
Mecnarowski Emil	Jakobson Leopold	Sass Auschel
Warchałowski Tadeusz	Janicki Maryan	Stefański Edward
Zawiłowski Konrad	Jelonek Franciszek	Szuba Józef

Stopień drugi otrzymało 6, stopień trzeci 2; do egzaminu poprawczego przeznaczono 3.

Klasa II. B.

Uczniów klasyfikowanych 36.

Dura Witołd	Hisztin Ludwik	Przeorski Tadeusz
Kowalikowski Jan	Janikowski Teofil	Redyk Jan
Rogosz Włodzimierz	Jurowicz Michał	Sikorski Ludwik
Tyszkiewicz Edward	Kasznica Kazimierz	Szczytnicki Tytus
Bośniacki Maryan	Malinowski Stanisław	Turowski Feliks
Czerny Stanisław	Milski Adam	Zbijewski Zygmunt
Cserny Aleksander	Pomiankowski Stanisł.	

Stopień drugi otrzymało 10, stopień trzeci 2; do egzaminu poprawczego przeznaczono 4.

Klasa III. A.

Uczniów klasyfikowanych 49.

Godlewski Tadeusz	Kościuk Roman	Siekirski Seweryn
Benko Jan	Kreutz Aleksander	Spitzer Stanisław
Dobrzyński Józef	Kwaśnicki Józef	Strzałkowski Teofil
Dunikowski Juliusz	Lamensdorf Ignacy	Swolkien Bolesław
Hajdukiewicz Maryan	Magiera Jan	Warzeszkiewicz Mieczysł.
Jaworek Piotr	Mikoś Kazimierz	Wójcik Stanisław
Kawecki Ludwik	Pachoński Adam	Wusatowski Zygmunt
Kluger Władysław	Profic Jan	Zajaczkowski Tadeusz
Koncewski Stanisław	Rospond Stanisław	Zuliński Antoni

Stopień drugi otrzymało 5, stopień trzeci 13; do egzaminu poprawczego przeznaczono 4.

Klasa III. B.

Uczniów klasyfikowanych 50.

Benedyktowicz Tadeusz	Holan Franciszek	Skalski Maryan
Hubischta Alfred	Katerla Włodzimierz	Sokołowski Stanisław
Rybiński Adam	Kapuściarz Józef	Stramski Michał
Steczko Józef	Kapusta Jan	Strysowski Jan
Żółtowski Tadeusz	Kluba Julian	Tusch Gustaw
Bombicki Stefan	Krzyżanowski Józef	Uznański Witold
Chmielewski Józef	Kulikowski Mieczysław	Weżyk Józef
Dattner Henryk	Latacz Władysław	Wilusz Adam
Dittersdorf Maksymilian	Maniecki Piotr	Wiśniewski Kazimierz
Domański Aleksander	Papiesz Józef	Wójcicki Mieczysław
Dziąba Kazimierz	Pietraszek Stefan	Wyszatycki Tadeusz
Grudziński Stefan	Pietrzykowski Bronisław	Zieliński Piotr
Herold Stanisław	Pompa Edward	Ziemiński Maryan
Hilfstein Chaim	Rappaport Jonas	

Stopień drugi otrzymało 2, stopień trzeci 3; do egzaminu poprawczego przeznaczono 4.

Klasa IV. A.

Uczniów klasyfikowanych 31.

Madaj Jan	Grelński Adam	Schlank Józef
Stawiski Andrzej	Haleczko Tadeusz	Schwarz Adam
Warchałowski Zdzisław	Jasieński Włodzimierz	Setkowicz Paweł
Aleksandrowicz Leon	Koziolkowski Julian	Sobański Oskar
Bachórz Władysław	Kraszewski Józef	Skórczewski Stanisław
Bujański Sebastian	Lapiński Stanisław	Topoliński Kazimierz
Borowiec Józef	Mieszkowski Zygmunt	Uznański Eustachy
Chromiński Edmund	Nowak Jan	Wiszniewski Witold
Cybulski Benjamin	Nowak Włodzimierz	Zbijewski Stanisław

Postępu nie otrzymało 2; do egzaminu poprawczego przeznaczono 2.

Klasa IV. B.

Uczniów klasyfikowanych 26.

Bąkowski Franciszek	Korta Karol	Piernikarski Zdzisław
Kantorek Feliks	Kurowski Julian	Podobiński Kazimierz
Czajka Stanisław	Łaszczyński Ignacy	Rusin Jan
Drabik Karol	Malik Antoni	Stramek Wojciech
Galdyn Jan	Malinowski Feliks	Szukiewicz Władysław
Glassner Roman	Nitsch Eugeniusz	Walter Mieczysław
Klich Edward	Piątek Władysław	Wiśniewski Stanisław

Stopień drugi otrzymało 2, stopień trzeci 1; do egzaminu poprawczego przeznaczono 2.

Klasa V. A.

Uczniów klasyfikowanych 24.

Pudlik Franciszek	Godlewski Maryan	Mayzel Kazimierz
Wajda Michał	Groblicki Błażej	Tempka Maryan
Asnyk Włodzimierz	Jasiński Bogusław	Tyszkiewicz Benedykt
Bachleda Andrzej	Kubelka Zygmunt	Warzeszkiewicz Kazim.
Bett Ignacy	Kwieciński August	

Stopień drugi otrzymało 4, stopień trzeci 3; do egzaminu poprawczego przeznaczono 3.

Klasa V. B.

Uczniów klasyfikowanych 26.

Kapel Jakób	Drzygiewicz Władysław	Radoszewski Stanisław
Niemętowski Stanisław	Klein Jan	Szancer Eugenjusz
Bielski Ludwik	Kopciuch Jan	Śmiałowski Adam,
Bochenek Stanisław	Kownacki Konstanty	Windakiewicz Kazim.
Dittersdorf Paweł	Majchrowicz Wojciech	Zajączkowski Henryk

Stopień drugi otrzymało 4, stopień trzeci 3; do egzaminu poprawczego przeznaczono 3.

Klasa VI.

Uczniów klasyfikowanych 35.

Doening Henryk	Kopiński Tadeusz	Reiner Leon
Kutrzeba Stanisław	Launsky Artur	Sentek Władysław
Bienias Józef	Łaszczyński Bolesław	Skórczewski Władysław
Bizański Władysław	Matejko Adam	Świądrowski Władysław
Jędrzejowski Kazimierz	Mazurkiewicz Józef	Szumborski Kazimierz
Kownacki Józef	Minasowicz Józef	Tschapka Maksymilian
Konczyński Tadeusz	Mniszek Tytus	Wyrobek Mieczysław

Stopień drugi otrzymało 6, stopień trzeci 2; do egzaminu poprawczego przeznaczono 6.

Klasa VII.

Uczniów klasyfikowanych 37.

Dobrzycki Stanisław	Frommer Wiktor	Laberschek Jan
Hanuszek Szymon	Georgeon Leon	Pollak Karol
Berger Tadeusz	Godlewski Emil	Pollaschek Fryderyk
Biesik Herman	Grabowski Jan	Roszkiewicz Władysław
Bross Löbel	Grodzicki Władysław	Rybak Wojciech
Charlampowicz Roman	Jaworski Maryan	Ślomnicki Wiktor
Czarny Kazimierz	Kasznica Stanisław	Sommer Wincenty
Deiches Izidor	Kostka Alfred	Stolfa Emil
Domański Stanisław	Kostka Karol	Stratil Antoni
Engländer Bernard	Kościółek Andrzej	Szeliga Witold
Epstein Maksymilian	Kraupa Edward,	Szyszkła Stanisław
	Wątarek Karol	

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 3.

Wynik egzaminu dojrzałości.

Klasa VIII. A.

Do egzaminu dojrzałości przystąpiło 26 uczniów publicznych i dwóch eksternistów.

Komar Edward
Olszewski Jan
Pischinger Ernest
Starzyński Stanisław
Vopalka Bronisław
Batko Wojciech
Brochocki Tadeusz
Frommer Aron

Grzybowski Grzegorz
Jedrys Józef
Kapuściński Jan
Kućmida Józef
Lewek Edward
Łubkowski Władysław
Mrdaček Emil
Nitsch Konrad

Nowak Kasper
Panek Kazimierz
Szymonowicz Stan.
Torba Wojciech
Wierzbicki Zygmunt
Zajac Franc. ekst.)
Zeleński Tadeusz

Trzem uczniom publicznym i 1 eksterniście pozwolono składać egzamin poprawczy z jednego przedmiotu po feryach; reprobowano na rok 1 ucznia publ.

Klasa VIII. B.

Do egzaminu dojrzałości przystąpiło 27 uczniów publicznych i dwóch eksternistów.

Gawroński Juliusz
Kühnel Artur
Lebiedzki Jan
Majewicz Edmund
Bernaciński Franciszek
Chytrós Stanisław
Ciechanowski Zygmunt
Czajkowski Antoni

Fischer Jan
Grudziński Józef
Jagła Stanisław
Jaworski Zygmunt
Kosmann Piotr (ekstern.)
Kurbauer Roman
Pabijan Jędrzej

Parzyński Jan
Romiszowski Adam
Rostworowski Stanisław
Świeykowski Emanuel
Swolkien Kazimierz
Wala Franciszek
Wesper Maryan

Sześciu uczniom pozwolono składać egzamin poprawczy z jednego przedmiotu po feryach; reprobowano na rok 1 eksternistę.

Dr. Leon Kulczyński,
dyrektor.

Ogłoszenie.

Wpisy uczniów na rok szkolny 1892/3 odbędą się w dniach 30 i 31 sierpnia od godz. 9—12 i od 3—5.

Uczniowie, którzy przez dwa półrocza ubiegłego roku szkolnego otrzymali III. stopień, tudzież repetenci niedobrowolni, którzy otrzymali w II. półroczu stopień III. nie mogą nadal uczęszczać do tego samego gimnazjum.

Przy wpisie każdy uczeń ma przedłożyć świadectwo z ostatniego półrocza i złożyć datkę 1 złr. w. a. na zbiory naukowe; każdy uczeń nowo wstępujący ma nadto wykazać się metryką i uiścić takse wstępną 2 złr. 10 cnt. w. a.

Opłata szkolna w kwocie 20 złr. w. a. na półrocze, musi być złożoną w pierwszych sześciu tygodniach każdego półrocza. Uczniowie klasy I. złożyć ją mają za I. półrocze w ciągu trzech pierwszych miesięcy.

Egzamina wstępne i poprawcze odbywać się będą w dniach 30. i 31. sierpnia od godziny 8 zrana.

Egzamina wstępne do I. klasy odbywać się będą w dniach 1. i 2. września, ewentualnie jeszcze 3. września, a mogą się odbywać także 30. czerwca i 1., a ewentualnie i 2. lipca.

Rok szkolny 1892/3 rozpocznie się uroczystym nabożeństwem dnia 3. września; dnia 4. września w niedzielę odbędzie się msza św., a dnia 5. września zaczną się regularne lekcye szkolne.

Dr Leon Kulczyński,

c. k. dyrektor.

